Cena numeru 3 zł

GŁOS PIOTRKOWSKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV | CZWARTEK 7 PAŹDZIERNIKA 1948 ROKU. | Nr 275 (1219)

Rok walki o pokój, postęp i socjalizm

Rok temu ukazał się komunikat o utworzeniu Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych i Robotniczych. Rozpoczął się nowy etap w historii międzynarodowego ruchu robotniczego. Dzisiaj, po dwunastu miesiącach istnienia Biura, możemy w całej pełni ocenić ogromne jego znaczenie i rolę w mobilizowaniu klasy robotniczej i jej partii do zwycięskiej walki o pokój, postęp i socjalizm.

Ubiegły rok potwierdził w całej rozciągłości analizę sytuacji międzynarodowej daną na pierwszym posiedzeniu Biura przez nieodżałowanego tow. Żdanowa. Walka między dwoma obozami znacznie pogłębiła się i zaostrzyła na przestrzeni 12 miesięcy. Z jednej strony, ze strony imperializmu wzmagała się histeria wojenna i nagonka antykomunistyczna. Zaostrzająca się walka klasowa obnażyła istotną treść imperialistycznej reakcji, jej powiązanie z faszystowską ideologią i jej — nie wiele różniącą się od hitlerowskiej — praktykę.

Z drugiej strony wzmogła się niesłychanie aktywność obozu antyimperialistycznego ze Związkiem Radzieckim na czele, wzrosła potęga kraju zwycięskiego socjalizmu i krajów demokracji ludowej, zwiększył się rozmach walki klasowej w krajach kapitalistycznych, a przede wszystkim we Francji i we Włoszech, spotęgowały się siły walczących o wolność narodów kolonialnych. W szeregu państw zachodnio - europejskich wzmacnia się front sił postępowych zgrupowanych dokoła partii robotniczych. Do walki z histerią wojenną i amerykańskim niewolnictwem, udało się zmobilizować szerokie masy chłopstwa, drobnomieszczaństwa i inteligencji pracującej.

Wszystkie te wielkie osiągnięcia opierają się niewątpliwie na przyswojeniu sobie przez partie robotnicze słusznej linii wytyczonej na pierwszej konferencji Biura Informacyjnego. Stwierdzenie, że nie wolno przeceniać sił reakcji i niedoceniać sił antyimperialistycznych — stało się potężnym bodźcem dla mobilizacji mas ludowych do walki z podżegaczami wojennymi i z imperialistycznymi próbami opanowania świata, do pogłębienia międzynarodowej solidarności proletariatu, a w szczególności do wzmocnienia głębokich więzów, łączących ruch postępowy na całym świecie ze Związkiem Radzieckim — czołowym krajem obozu antyimperialistycznego.

Nie mniejszą rolę odegrało Biuro Informacyjne pomagając uczestniczącym w nim partiom w przezwyciężeniu prawicowo-oportunistycznych i nacjonalistycznych błędów i odchyleń, będących w okresie zaostrzonych walk klasowych wynikiem nacisku wrogich klasowo elementów na teorię i praktykę partii robotniczych. W procesie przezwyciężenia tych błędów, wyzbycia się drobnomieszczańskiego balastu i resztek kapitalistycznej ideologii, ciążących jeszcze na ruchu robotniczym, w procesie oczyszczenia zarówno ideologii partii od obcych naleciałości jak i szeregów partii od wrogich elementów, ogromną rolę odegrała wymiana doświadczeń między partiami wchodzącymi w skład Biura, a w pierwszym rzędzie wymiana doświadczeń z przodującą partią marksizmu-leninizmu WKP (b).

Wreszcie decydującą rolę odegrało Biuro Informacyjne w zdemaskowaniu antymarksistowskiej, proimperialistycznej frakcji Tita, która przy pomocy terroru zdołała opanować kierownictwo KPJ, która niweczy osiągnięcia demokracji ludowej w Jugosławii i wskutek tego znalazła się w obozie imperializmu. Zdemaskowanie frakcji Tita umożliwiło wszystkim szczerze marksistowskim elementom w KPJ walkę o powrót Jugosławii na tory internacjonalizmu, pomogło innym partiom, w tej liczbie i naszej Partii, przezwyciężyć prawicowe i nacjonalistyczne błędy, wskazało perspektywę rozwoju demokracji ludowej poprzez zaostrzającą się walkę klasową w kierunku socjalizmu.

Uchwały pierwszej sesji Biura Informacyjnego z r. 1947 nie straciły nic na aktualności w ciągu ostatnich 12 miesięcy. Deklaracja z ub. roku jest nadal wyrazem polityki partii robotniczych w walce z imperializmem, w walce o socjalizm.

Czang-Czun w rękach wojsk demokratycznych

LONDYN (PAP). — W Nankinie potwierdzono urzędowo wiadomość, iż chińskie wojska ludowe zajęły Czang-Czun, stolicę Mandżurii, ostatni punkt oporu wojsk Kuomintangu w tym kraju.

Czang-Czun od kilku dni był już całkowicie odcięty przez chińskie wojska ludowe.

Kompromitacja USA

na Radzie Bezpieczeństwa

Delegat Stanów Zjednoczonych nie potrafił uzasadnić „skargi" w sprawie Berlina

Posiedzenie Rady przerwane bez podania nowego terminu zebrania

MOSKWA PAP. — Wczorajsza prasa radziecka nawiązując do oświadczenia delegacji radzieckiej, iż nie będzie ona uczestniczyć w bezprawnym omawianiu sytuacji w Berlinie na Radzie Bezpieczeństwa, stwierdza, że w ten sposób *delegaci Związku Radzieckiego ostatecznie zdemaskowali grę polityczną mocarstw zachodnich dążących do rozpalenia atmosfery niezdrowej sensacji wokół kwestii berlińskiej.*

Komentator TASS cytuje wywody „Franc Tireur" i „Combat", podkreślających, iż delegacja radziecka oponując przeciwko postawieniu sprawy Berlina na porządku dziennym Rady Bezpieczeństwa posiada mocne pozycje *gdyż jej argumenty są nieodparte.* Również „Figaro" przyznaje, iż Wyszyński ma pod względem prawnym całkowitą rację. Nawet dziennik Leona Bluma „Populaire" musiał stwierdzić, że teza *Wyszyńskiego „nie jest pozbawiona podstaw".*

* * *

PARYŻ PAP. — Wydarzeniem dnia, które stanowi przedmiot niezwykle ożywionych komentarzy, jest *odroczenie Rady Bezpieczeństwa bez terminu.*

W kuluarach ONZ kursują na ten temat następujące opinie:

1) Członkowie Rady Bezpieczeństwa, bezpośrednio niezainteresowani w sprawie Berlina, próbują przeciwstawić się tezie amerykańskiej. Szukają oni kompromisowego wyjścia i pragnęliby, aby Rada Bezpieczeństwa zaleciła 4 mocarstwom rozstrzygnięcie sprawy Berlina w drodze rokowań bezpośrednich.

2) Zwraca się uwagę na ostatnie przemówienie delegata Jessupa, który *nie był w stanie uzasadnić prawnej podstawy stanowiska mocarstw zachodnich w sprawie Berlina. Jessup nie mógł wyjaśnić prawnej strony zagadnienia i zaznaczył, że delegacja amerykańska wystąpi prawdopodobnie z nową propozycją, opierającą się na innym artykule Karty ONZ.* Delegat amerykański zapowiedział, że wystąpi ewentualnie z wnioskiem o zmodyfikowanie wniosku 3 mocarstw przez oparcie go na rozdziale 6-tym Karty ONZ. (Jak wiadomo, skarga mocarstw zachodnich opiera się na rozdziale 7-ym. *Rozdział 6-ty dotyczy pokojowego załatwiania sporów).*

Przebieg wczorajszych obrad

PARYŻ PAP. — Gdy w środę rano Rada Bezpieczeństwa ONZ miała wznowić obrady nad sytuacją w Berlinie, delegaci, zastępcy i członkowie sekretariatu rozproszeni po głównej sali posiedzeń plenarnych pałacu Chaillot

(Ciąg dalszy na str. 2-ej)

Posiedzenie Rady Państwa

WARSZAWA PAP. — Dnia 6 bm. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta R. P. kolejne posiedzenie Rady Państwa, w którym uczestniczyli również prezes rady ministrów tow. J. Cyrankiewicz, wicemin. Odbudowy tow. R. Piotrowski oraz wicemin. Zdrowia tow. J. Sztachelski.

Rada Państwa zatwierdziła szereg projektów rządowych dekretów oraz 3 dodatkowe budżety na rok 1948 wojewódzkich związków samorządowych w Bydgoszczy, Łodzi i Rzeszowie.

Rada podjęła również uchwałę o łącznym zatwierdzeniu przez Radę Państwa budżetów wszystkich czternastu wojewódzkich związków samorządowych oraz miast Warszawy i Łodzi na rok 1949 r.

Nota Ministerstwa Spraw Zagranicznych

do ambasady Republiki Jugosłowiańskiej w Warszawie

WARSZAWA PAP. — Ministerstwo Spraw Zagranicznych wystosowało do ambasady jugosłowiańskiej w Warszawie notę treści następującej:

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła ambasadzie Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii w Warszawie wyrazy poważania i ma zaszczyt zwrócić się w następującej sprawie:

W prasie jugosłowiańskiej z dnia 18 września 1948 r. ukazała się wiadomość o wymianie listów między przebywającą w Zagrzebiu grupą młodzieży polskiej, która studiuje w szkołach przemysłowych Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, a ministrem przemysłu ciężkiego FLRJ, p. Leskoszko. W dniu następnym prasa doniosła o uroczystym odczytaniu listu p. ministra Leskoszko na zebraniu młodzieży polskiej w Zagrzebiu.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdza, że notatki te zawierają tendencyjne lub wręcz kłamliwe przedstawienie wydarzeń.

W istocie jugosłowiańskie kierownictwo internatu dla młodzieży polskiej w Zagrzebiu podstępnie zasugerowało jej zwrócenie się do p. ministra Leskoszko z prośbą o poprawę warunków bytu oraz wręczenie mu listu z podziękowaniem za pobyt w letnim obozie wypoczynkowym. Tekst listu został tak spreparowany, aby mógł wywołać wrażenie, że młodzież polska jest pełna uznania dla obecnej polityki rządu Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii. List odczytano uczniom po chorwacku, mimochodem podczas kolacji i nikt z nich go nie podpisywał. Jugosłowiańscy autorzy listu uzupełnili ponadto później jego tekst zwrotem apologetycznym. List powyższy, uzyskany wskutek nieświadomości młodzieży i nieznajomości przez nią języka chorwackiego posłużył p. ministrowi Leskoszko dla odpowiedzi, utrzymanej w wysoce demagogicznym tonie.

Szczególnie jaskrawym przykładem niewybrednych metod, stosowanych przez obecną propagandę jugosłowiańską, jest wzmianka w prasie z dnia 19 września br. o tym, jakoby młodzież polska zaofiarowała gościnę uczniom jugosłowiańskim, powracającym z Czechosłowacji na skutek doznanych tam rzekomo prześladowań. Tymczasem faktycznie młodzież powiadomiono jedynie ex post o rozkazie umieszczenia dodatkowo w jej internacie 50 uczniów — Jugosłowian z Czechosłowacji.

Istotny sens wyżej opisanej akcji stał się jasny dla młodzieży polskiej po zapoznaniu się przez nią ze wspomnianymi publikacjami prasowymi. Wówczas w liście, podpisanym przez całą zagrzebską grupę uczniów polskich, młodzież dała wyraz swemu oburzeniu w stosunku do tych prób bezceremonialnego przypisania obcych jej intencji i użycia spreparowanych ad hoc rzekomych jej wypowiedzi dla niewybrednych intryg politycznych i wyraziła życzenie niezwłocznego powrotu do kraju, gdyż nie chce być wykorzystywana dla celów obcych sprawie przyjaźni między krajami demokracji ludowej, ani też nie chce nadal przebywać w atmosferze nagonki przeciwko krajom demokracji ludowej, która uprawiana jest z taką zaciekłością w Jugosławii.

Wszystko przytoczone powyżej świadczy, że *postępowanie władz jugosłowiańskich w stosunku do młodzieży polskiej sprzeczne jest z wzniosłymi zasadami i duchem solidarności, które przyświecały umowie o polsko - jugosłowiańskiej wymianie młodzieży.*

Ministerstwo Spraw Zagranicznych jak najkategoryczniej protestuje przeciwko opisanemu powyżej postępowaniu wobec młodzieży polskiej i podstępnym próbom wciągania jej do akcji, obcej postawie Polski i siejącej nienawiść do krajów, z którymi Rzeczpospolita Polska związana jest węzłami przyjaźni, w szczególności do bratniej Czechosłowacji.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ma zaszczyt zakomunikować ambasadzie Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii w Warszawie, iż *w wytworzonej sytuacji rząd polski powziął postanowienie spowodowania niezwłocznego powrotu całej młodzieży polskiej z Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii do kraju."*

Warszawa, dnia 4 października 1948 r.

Denazy... fikcja w Norymberdze

Przewodniczącym sądu denazyfikacyjnego w Monachium — który sądził byłego generała hitlerowskiego Haldera — był von Dewitz — również major hitlerowski.

(Z prasy)

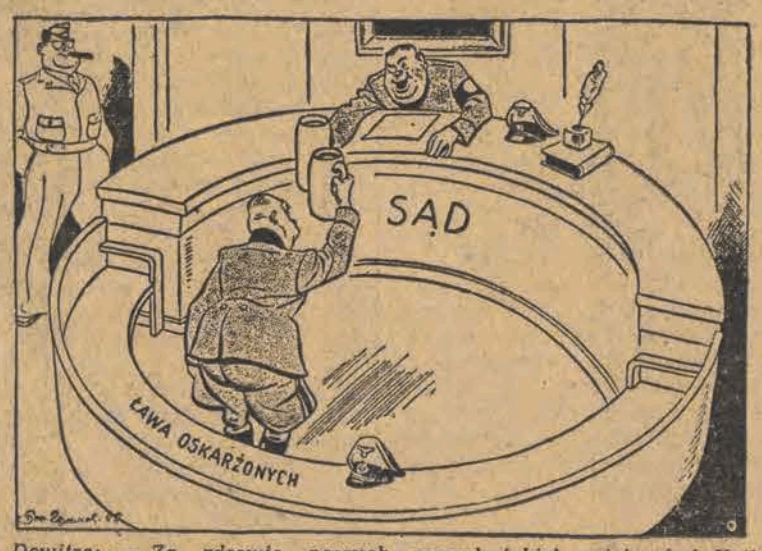

Halder do Dewitza: — Za zdrowie naszych amerykańskich opiekunów! Heil Marshall!

Uznanie dla ofiarnej pracy Milicjantów

Rozkaz Ministra Bezpieczeństwa Publicznego na dzień święta MO

W dniu 7 października br. przypada czwarta rocznica powstania Milicji Obywatelskiej, uznana jako doroczne święto MO. W roku bieżącym święto Milicji Obywatelskiej obchodzone będzie w sobotę, dn. 9 bm.

Z okazji święta MO minister Bezpieczeństwa Publicznego — St. Radkiewicz i komendant główny Milicji Obywatelskiej — gen. Witold, wydali specjalne rozkazy.

Rozkaz Ministra Bezpieczeństwa Publicznego na dzień 7 października 1948 roku.

Oficerowie, Podoficerowie, Milicjanci!

W ciągu czterech lat waszej pracy złożyliście liczne dowody poświęcenia i zdecydowania w walce o zapewnienie ładu, porządku i praworządności w Polsce Ludowej, przez codzienną, trwałą służbę wnieśliście swój wkład do sprawy utrwalenia zdobyczy mas pracujących, jakie im przyniosło zwycięstwo demokracji polskiej oraz zabezpieczenie twórczego wysiłku polskiego robotnika i chłopa.

W ciągu czterech lat hartowaliście w walce swoje szeregi, doskonaliliście w pracy i nauce swoje umiejętności, aby oręż doświadczenia i wiedzy oddać dla dobra mas pracujących i naszej Ojczyzny — Polski Ludowej.

W waszej walce ponieśliście niemałe ofiary. Krew, którą przelaliście wspólnie z najlepszymi synami ludu polskiego, stanowi trwały symbol naszej więzi z narodem, symbol hartu i wierności dla sprawy wolności.

Cześć i chwała poległym Milicjantom!

Oficerowie, Podoficerowie, Milicjanci!

Czekają was jeszcze trudne zadania. Weszliśmy w nowy etap walki o Polskę Sprawiedliwości Społecznej.

W miarę coraz czynniejszej walki z wyzyskiem, w miarę ograniczenia i rugowania wyzyskiwaczy w mieście i na wsi i poskramiania spekulantów, wróg klasowy zaostrza walkę z siłami postępu, szuka nowych metod i środków, aby odwlec swoją nieuchronną klęskę. Wy musicie tę wrogą akcję wykrywać i likwidować, musicie odsłaniać oblicze wroga klasowego, musicie działać czujnie i zdecydowanie.

Od waszej sprawności i świadomego wysiłku zależy skuteczne paraliżowanie machinacji wroga, a więc zmniejszenie ofiar, które walka ta pociągnie.

Nie wolno nam zapominać, że każdy z nas ponosi odpowiedzialność za spokój i bezpieczeństwo na powierzonym mu odcinku.

Oficerowie, Podoficerowie, Milicjanci!

W dniu święta Milicji Obywatelskiej dziękuję wam za ofiarną służbę i życzę wam dalszych sukcesów w walce i pracy.

Pogłębiajcie waszą więź z masami pracującymi kraju, niech każdy wasz krok przepojony będzie wnikliwą troską i opieką nad człowiekiem pracy, nad każdym uczciwym i lojalnym obywatelem, słowem — nad tymi milionami tzw. szarych ludzi, którzy codzienną swoją pracą w fabryce, na roli, w biurze pomnażają bogactwa naszego kraju i są cichymi bohaterami w odbudowie i rozbudowie Polski Ludowej.

Ramię przy ramieniu ze wszystkimi funkcjonariuszami służby bezpieczeństwa walczcie z antyspołecznymi elementami, które tuczą się kosztem krzywdy ludzkiej, gromcie bezlitośnie resztki band, dywersantów, szpiegów, szerzycieli reakcyjnej propagandy i wszelkich mącicieli, którzy usiłują gwałtem i podstępem przeszkodzić w pochodzie klasy robotniczej i mas pracujących ku lepszej przyszłości.

Rozbudowujcie i otaczajcie opieką ORMO, które i w przyszłości będzie poważnym czynnikiem w naszej trosce o spokój i porządek, szczególnie na wsi.

Przez systematyczną, usilną naukę doskonalcie metody i środki swej codziennej pracy i walki.

Strzeżcie czystości szeregów Milicji Obywatelskiej, nieustannie zaostrzajcie czujność wobec wroga klasowego.

Niech żyje Milicja Obywatelska!

Niech żyje braterstwo Milicji z Ludem Polskim!

Niech żyje Polska Ludowa!

Minister Bezpieczeństwa Publicznego
(—) RADKIEWICZ ST.
gen. dyw.

Zwycięstwo demokratów włoskich

w prowincjonalnych wyborach samorządowych

RZYM (PAP). — Wybory do władz samorządowych, które odbyły się niedawno w szeregu gmin prowincji Latium przyniosły wszędzie sukces partiom bloku ludowego.

W gminie Priverno lista bloku ludowego zdobyła absolutną większość głosów, podczas gdy chrześcijańscy demokraci stracili 50 proc. głosów w porównaniu z wynikami wyborów w dniu 18 kwietnia br. W gminie Roccasecca na listę partii lewicowych padło 2 razy więcej głosów, niż na listę chrześcijańskich demokratów.

Zbrodniarze z SS - dziękują Anglikom

za czułą opiekę i troskliwość

HANOWER (PAP). — Czterej hitlerowscy generałowie i zbrodniarze wojenni: Brauchitsch, Rundstaedt, Mannstein i Strauss wystosowali na ręce dowódcy wojsk brytyjskich w Hanowerze — generała Thompsona podziękowanie za „gentlemeńską rycerskość", jaką Thompson okazał w stosunku do nich.

Powody do tej „wdzięczności" można łatwo znaleźć już choćby w fakcie, że każdy z tych więźniów otrzymał urządzony z komfortem apartament w jednym z bloków szpitala w Münster. Hitlerowscy generałowie mają do dyspozycji wspólną jadalnię urządzoną na wzór angielskiej messy oficerskiej oraz specjalną salę przyjęć. Runstaedt i Strauss zamieszkali razem z żonami.

Wojska egipskie ostrzeliwują Jerozolimę

TEL-AVIV (PAP). — Jak podaje rozgłośnia „Głos Izraela", we wtorek rano, po kilku dniach względnego zacisza, oddziały egipskie zaczęły ostrzeliwać ogniem artyleryjskim pozycje żydowskie w południowej części Jerozolimy. Arabowie przedostali się na tzw. terytorium neutralne i wysadzili 1 dom w powietrze. Na innym odcinku artyleria nieprzyjacielska również ostrzeliwała pozycje wojsk Izraela.

Według doniesień z Jerozolimy, wojska egipskie ostrzeliwały we wtorek grupę obserwatorów ONZ, którzy zamierzali przeprowadzić inspekcję okolic Jerozolimy, położonych w pobliżu gmachu Czerwonego Krzyża. Szczegóły incydentu nie są na razie znane. Jest to już drugi w ciągu tygodnia wypadek ostrzeliwania przez oddziały egipskie obserwatorów ONZ.

Kompromitacja USA

na Radzie Bezpieczeństwa

(Dokończenie ze str. 1-ej.)

zastanawiali się nad kwestią, *czy zjawi się delegat radziecki, wiceminister Wyszyński, i czy zajmie miejsce przy stole. Dopiero przybycie wiceministra Wyszyńskiego stało się sygnałem podjęcia obrad.* Wiceminister Wyszyński i Taraśenko, reprezentujący głównego delegata Ukrainy Manuilskiego, zajęli swe miejsca, jednakże, zgodnie z zapowiedzią, *powstrzymali się od udziału w debacie.*

Całe posiedzenie poranne wypełniła przeszło godzinna mowa delegata USA Jessupa, który rekapitulował znane już tezy amerykańskie, oświadczając, że stanowisko USA nie uległo żadnej zmianie. Jessup przedstawił wersję amerykańską przebiegu rozmów na temat sytuacji w Berlinie, twierdząc, że sytuacja ta uzasadnia rozpatrywanie sprawy przez Radę Bezpieczeństwa w myśl rozdziału 7 Karty ONZ.

Jakkolwiek w trakcie swego przemówienia Jessup kilkakrotnie podkreślał rzekome „zagrożenie pokoju", wynikające z sytuacji, wytworzonej w Berlinie, powołując się na rozdział 7 Karty, to jednak w konkluzji swego przemówienia oświadczył on, co następuje:

„Fakt ten nie wyklucza wszakże zastosowania przez Radę środków pokojowego załatwienia sprawy, przewidzianych przez inne rozdziały Karty".

PARYŻ PAP. — Na popołudniowym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa zabrał głos delegat Wielkiej Brytanii sir Aleksander Cadogan, który poparł stanowisko Stanów Zjednoczonych, kontynuując wywody na temat rzekomej „blokady" i zapewniając, że rząd Wielkiej Brytanii uważa się za uprawnionego do pozostania w Berlinie.

Co się tyczy argumentów radzieckich, że sprawa Berlina należy do kompetencji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych, a nie Rady Bezpieczeństwa, Cadogan przyznaje, że istotnie Anglicy dopuszczali możliwość załatwienia tej sprawy w drodze bezpośredniej. Mówca narzeka jednak na „środki presji", jakich użył jakoby Związek Radziecki.

Następnym mówcą był delegat Francji Parodi, który powtórzył argumenty swych poprzedników, nie wnosząc nowych momentów poza charakterystycznymi apelami do „opinii światowej".

Po przemówieniu delegata francuskiego przewodniczący Bramuglia zawiesza posiedzenie, nie wyznaczając terminu następnego posiedzenia, co wywołuje powszechne poruszenie na sali.

Marshall wraca do Waszyngtonu

LONDYN (PAP). — Jak podaje agencja Reutera, sekretarz stanu Marshall został wezwany przez Trumana do Waszyngtonu.

Marshall, jak podaje agencja, ma złożyć Trumanowi sprawozdanie z dotychczasowego przebiegu obrad Organizacji Narodów Zjednoczonych w Paryżu.

Anglicy szabrują w Berlinie

BERLIN (PAP). — Agencja ADN powołując się na źródła amerykańskie, donosi, iż samoloty angielskie, przybywające do Berlina, wywożą maszyny z angielskiego sektora Berlina.

Kolejarze francuscy poparli górników

Strajk demonstracyjny przeciw rządom głodu i bezrobocia ogarnia całą Francję

PARYŻ PAP. — Na apel CGT strajk kolejarzy, okręgu lotaryńskiego rozpoczęty 5 października br. coraz bardziej rozszerza się obejmując nowe departamenty. O bojowym duchu kolejarzy francuskich pragnących walczyć o polepszenie swego bytu świadczy m. in. referendum przeprowadzone przez CGT, chrześcijańskie związki zawodowe i Force Ouvriere w Calais i okolicy, które wykazało że około *90 proc. robotników kolejowych wypowiedziało się za natychmiastowym przystąpieniem do strajku.* Taką samą decyzję powziął związek zawodowy kolejarzy w Montlucon, który w powziętej rezolucji podkreśla, że wydane przez rząd dekrety, dotyczące zwyżki cen, są nowym ciosem dla klasy pracującej.

W Longvy oraz Contlas personel parowozowni nie dopuścił do uruchomienia lokomotywy. W Nancy kolejarze zrzeszeni w CGT mają się wypowiedzieć za strajkiem drogą referendum.

W Paryżu rozpoczął się 6 października generalny strajk szoferów taksówek, domagających się podwyżki płac oraz zwiększenia przydziału benzyny i opon.

W celu poparcia trwającej drugi tydzień akcji strajkowej drukarzy paryskich firm wydawniczych, związki zawodowe drukarzy zajętych w wydawnictwach książek ogłosili strajk solidarnościowy bez oznaczenia terminu przerwania strajku. Strajk objął m. in. Marsylię, Grenoble, Niceę, Bordeaux, Clermond, Fernand, Tuluzę, Limoges i Perigneaux oraz departament górnego Renu.

BERLIN (PAP). — Agencja ADN donosi z Paryża, iż rząd francuski skierował stacjonujące w Niemczech zachodnich oddziały Senegalczyków do zagłębia górniczego w Lille, gdzie połączyły się one z koncentrowanymi tam już innymi oddziałami wojska. Oddziały te mają być użyte celem zdławienia trwającego od trzech dni strajku 320 tysięcy górników francuskich.

Powyższa decyzja rządu, powzięta na wniosek ministra spraw wewnętrznych Mocha, wywołała powszechne oburzenie wśród robotników francuskich, którzy potraktowali ją jako niebywałą prowokację, tym bardziej, że strajk ma przebieg całkowicie spokojny i nie zanotowano dotychczas żadnych incydentów. We francuskich kołach robotniczych przypomina się w związku z tym krwawe zajścia w czasie strajku w Clermont Ferrand w czerwcu br., które również sprowokowane zostały przez ministra Mocha.

Skandal finansowy w rządzie japońskim

PARYŻ (PAP). — Agencja AFP powołując się na agencję japońską Kiodo, donosi, iż rząd premiera Ashidy poda się w czwartek do dymisji. Decyzja powyższa zapadła na ostatnim posiedzeniu gabinetu w związku z wybuchem olbrzymiego skandalu finansowego, w którym zamieszanych jest wielu obecnych ministrów, m. in. minister finansów Tokutaro Kitamura. Podobno wydany już został nawet nakaz jego aresztowania.

Kulisy całej afery są następujące: przed kilku miesiącami zostało stwierdzone, że b. wicepremier japoński socjal-demokrata Nishio otrzymał od prezesa koncernu nawozów sztucznych 500 tysięcy jenów, które sprzeniewierzył. Nishio podał się do dymisji w czerwcu br. i następnie został aresztowany. Ostatnio wyszło na jaw, że poza Nishio od koncernu tego otrzymali olbrzymie sumy również inni ministrowie japońscy. Według doniesień agencji Reutera, *łączna suma wypłacona ministrom socjal-demokratycznym sięga 2.700 milionów jenów.*

Jerzy Korwin

Zabójstwo Waldemara Glücka

49)

Nie odczuwał jednak triumfu, był raczej zaniepokojony. Już dawno powinien był wyjechać, gdy zajęła go afera z wynalazkiem Szymczyka i diabli podkusili do nowej awantury. Nie mógł się jednak powstrzymać przed chęcią zdobycia planów lub modelu bądź co bądź niezwykłej broni, zwłaszcza, że naokoło wszyscy nie orientowali się w doniosłości sprawy. Jak to sam Szymczyk mówił lekceważąco: Praca dyplomowa! Nawet jego profesor nie pojął, co mu przyniósł na egzamin młody kandydat na inżyniera. Ależ to musiał być niezły cymbał! I taką okazję miałby stracić? Nigdy! Fabryki broni wszystkich rozsądnych narodów badają bardzo dokładnie wszelkie ślady postępu technicznego i płacą olbrzymie sumy za najmniejsze udoskonalenie w sposobach prowadzenia walki. Jak dotąd zawsze jest tylko albo czas wojny albo okres międzywojenny, w którym czyni się intensywne przygotowania do nowych walk między narodami. Muszę, muszę mieć plany karabinu Szymczyka! — Przekonywał się w myśli konsul Darre. Kosztuje to już mnie tyle zachodu! Nie zrezygnuję! — wołał sam do siebie. Utwierdzał się w swoim przedsięwzięciu nieustannie właśnie rozumowaniem, bo czuł, że tym razem postępuje lekkomyślnie i zbyt późno, palił się już mu bowiem grunt pod nogami.

— Oto jestem gotowa! — Powiedziała nagle Nacia wchodząc do saloniku.

Była ubrana z oszałamiającym smakiem w jasny, popielaty kostium, odpowiedniego koloru kapelusz, a biała bluzeczka z jedwabiu jakimś niesłychanym urokiem okrywała zgrabną, podniecającą pierś. Zachowywała się swobodnie, jakby nigdy nie przeżyła załamań, gdy w rzeczywistości jeszcze przed chwilą była zupełnie zgnębiona. Darre podziwiał ją bez przesady i dopiero teraz rozproszył gdzieś nurtujący go od samego rana niepokój. Wiedział już, że plany należą do niego. Wsiedli do auta. Darre prowadził je sam bardzo pewną i swobodną ręką. Nacia siedziała obok.

— Jak załatwisz telefon do Walewskiego, bądź łaskaw zawiadomić biuro personalne w Ministerstwie, że jestem chora.

Uśmiechnął się.

— Już do biura nie wrócisz!

— W każdym razie zyskujemy w ten sposób trzy dni czasu — odrzekła tylko.

Skręcili w ulicę Jasną, tutaj Nacia wysiadła i udała się już teraz ku Alejom Jerozolimskim pieszo, zajęła miejsce w kawiarni tuż przed domem, gdzie mieszkali Walewscy i obserwowała uważnie bramę.

Działalność Darrego wywoływała natychmiastowe skutki. Pan Maciej wyszedł z domu uśmiechnięty i zadowolony, lubił bowiem uczestniczyć w posiedzeniach Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia, którego był akcjonariuszem. Wracało mu to utracone po sprzedaży majątku poczucie własnej godności. Nacia, gdy zniknął w tłumie na rogu ulicy Brackiej, zapłaciła rachunek i z bijącym sercem przekroczyła ulicę. Bała się, czy to ostatnie, jak twierdził Darre, przedsięwzięcie powiedzie się jej na tyle pomyślnie, aby mogła skończyć z dotychczasowym życiem i odzyskać Piotrusia. „Plany lub model, plany lub model!" — Powtarzała sobie w myśli wstępując z trudem na schody. Gdy stanęła przed drzwiami mieszkania, usłyszała, jak Tadeusz wygwizdywał piosenki i kręcił się koło stołu. Były to oznaki, wskazujące na pracę przy rysunku.

Moment był więc bardzo wygodny i Nacia nie wahała się już teraz ani chwili. Zamiast dzwonić, co mogło sprowadzić służącą Anusię, zapukała w drzwi na tyle mocno, aby Tadeusz mógł to jej pukanie usłyszeć bez alarmowania kogokolwiek z dalszych pokojów. Ponieważ jednak nie reagował, powtórzyła to pukanie jeszcze raz i na koniec kroki Szymczyka zadudniły w przedpokoju, a za chwilę i jego twarz, zdziwiona w najwyższym stopniu tą niespodziewaną wizytą, ukazała się w ciemnej szczelinie drzwi.

— Kogo to losy prowadzą? Czy pani do mnie? — zawołał podniecony.

— Pan jak zwykle bardzo jest zarozumiały. Do Walewskich oczywiście! — Odpowiedziała.

— To mogę zakomunikować, że nie opłaciło się pani wdrapywać na czwarte piętro. Nie ma u nich nikogo w domu. Nikogo! — Powtórzył z nieukrywaną satysfakcją — Ale służę swoją osobą

Gdy rozchylił drzwi szerzej i gorąco zapraszał do środka, głos drgał mu już wyraźnie nerwową emocją.

— To tutaj jest pracownia znanego wojownika, który zbudował nową broń szybkostrzelną? — zapytała z udaną ironią.

— Tylko bez kpin, bo jak się zdenerwuję, to...

(D. c. n.)

Milicja Obywatelska — zbrojne ramię władzy ludowej

4 lata na straży zdobyczy demokracji i bezpieczeństwa

W dniu 7 października mija cztery lata od dnia, gdy Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego powierzył Milicji Obywatelskiej zaszczytne i odpowiedzialne zadanie strzeżenia ładu, bezpieczeństwa i praworządności w Polsce Ludowej.

Dekret z dnia 7 *października 1944 roku* nie stworzył Milicji Obywatelskiej, zatwierdził tylko jej istnienie, zrodzone z potrzeb mas ludowych. W ciągu czterech lat swej ciężkiej, odpowiedzialnej służby, w codziennej walce i pracy, MO dowiodła, że *potrafi wiernie stać na straży zdobyczy Państwa Ludowego*, że z całym poświęceniem i pełną świadomością potrafi walczyć z wszelkimi przejawami szkodnictwa, z sabotażem, spekulacją, z bandytyzmem, wrogą propagandą. Milicja Obywatelska przez cztery lata hartowała w walce i pracy swoje szeregi, oddając swe doświadczenie na usługi mas pracujących, wnosząc cenny wkład w utrwalenie zdobyczy ludowych, w budowę władzy ludowej.

Bilans ofiar, poniesionych przez szeregi MO jest znaczny. Wróg wewnętrzny, wróg klasowy z całą nienawiścią i zawziętością, morderczymi kulami zza węgła usiłował zdezorganizować i sparaliżować działalność MO, upatrując w niej słusznie *obrońcę osiągnięć Państwa Ludowego*. Walka była ciężka i krwawa. MO wyszła z niej zwycięsko, a krew, którą przelali żołnierze i oficerowie MO stała się trwałym symbolem, łączącym ich z całym narodem. Ale walka ta nie została skończona, *walka ta trwa nadal i zaostrza się*. Wróg robotnika i biednego chłopa, wróg postępu i zdobyczy ludowych nie zrezygnował z usiłowań podważenia władzy ludowej. Nie cofając się przed sabotażem, dywersją gospodarczą, przed zbrodniczymi strzałami, spekulacja i wyzysk usiłują zahamować nasz marsz ku socjalizmowi.

Ciężkie i odpowiedzialne zadania stoją przed szeregami Milicji Obywatelskiej. Aby im podołać, muszą członkowie MO jeszcze bardziej wyostrzyć swą czujność, jeszcze bezwzględniej uderzyć w elementy wrogie.

Milicja Obywatelska nie zawiodła pokładanej w niej przez naród nadziei. W ciągu czterech lat podniosła swój poziom świadomości społecznej i politycznej, nie ustawała w pracy nad szkoleniem fachowym i ogólnym, podniosła swój poziom etyczny i moralny. Policja sanacyjna stała na straży bezprawia, na straży gwałtu, na usługach warstw posiadających. Nic dziwnego, że z takich ludzi wyrosła później okupacyjna policja granatowa, dla której wysługiwanie się Niemcom, gorliwość w pełnieniu obowiązków, nie licujących z postawą Polaka, były po prostu kontynuacją służby na żołdzie możnych i bogatych.

MO stworzyła zupełnie nowe pojęcie strażnika ładu i bezpieczeństwa, dowiodła swą postawą, że z całą świadomością i poświęceniem walczy i pracuje dla dobra mas ludowych, dla ludowej Ojczyzny. MO ofiarnie i niezłomnie strzeże placówek gospodarczych, państwowych i spółdzielczych, broni mienia publicznego i mienia obywateli przed atakami wroga, tępi spekulację, szkodnictwo i przekupstwo. MO wespół z Ochotniczą Rezerwą Milicji Obywatelskiej i wszystkimi funkcjonariuszami Służby Bezpieczeństwa walczy z antyspołecznymi elementami, które się tuczą kosztem krzywdy ludzkiej, gromi pozostałości band dywersyjnych, nieustępliwie tępi szerzycieli reakcyjnej propagandy, którzy usiłują przeszkodzić w pochodzie klasy robotniczej i mas pracujących ku lepszej przyszłości.

Milicja Obywatelska, która dziś obchodzi swą czwartą rocznicę, dobrze zasłużyła się Państwu Ludowemu. (W.)

To i owo

Nie tylko — Krym

Nie tak dawno Sąd Okręgowy w Krakowie wydał wyrok skazujący lekarzy, którzy swym niedbalstwem przyczynili się pośrednio do śmierci ukąszonego przez żmiję Tadeusza Sikory. Obecnie — jak się dowiadujemy z doniesień prasowych — na wokandzie tegoż Sądu znajduje się nowa, niemniej przykra sprawa „lekarska". Oto jeden ze znanych ginekologów krakowskich, Dr STANISŁAW NOWAK „pomylił" pacjentki i zamiast poddać zabiegowi chirurgicznemu ciężko chorą na raka macicy — dokonał niebezpiecznego cięcia na jej szpitalnej sąsiadce, cierpiącej „na zupełnie co innego". W rezultacie karygodnej pomyłki ofiara operacji została pozbawiona możliwości zostania kiedykolwiek matką.

Dwa czy trzy tygodnie temu — jak podaje „Ziemia Pomorska" — Sąd Okręgowy w Wałczu skazał na dwa lata więzienia DOKTORA WACŁAWA PRZEDNIKIEWICZA, b. dyrektora szpitala w Myśliborzu, oskarżonego o spowodowanie śmierci pacjentki Pelagii Szympel. Śmierć nastąpiła w wyniku operacji, której oskarżony dokonał... W STANIE PODCHMIELONYM.

Prokuratura Warszawska prowadzi energiczne dochodzenie przeciw lekarzowi szpitala na Solcu w Warszawie, który dokonał operacji na pacjentce Szpuniarskiej, a następnie — w związku ze znacznym upływem krwi operowanej — przeprowadził ŚMIERTELNY ZABIEG TRANSFUZYJNY. Dlaczego śmiertelny? Dlatego, że przed transfuzją niedbały lekarz nie zadał sobie trudu zbadania grupy krwi pacjentki i krwiodawczyni i w konsekwencji „wpuścił" do organizmu Szpuniarskiej „grupę antagonistyczną".

W dniach ostatnich stołeczny Sąd Najwyższy rozpatrywał sprawę lekarza, który zaniedbał skierowania pacjentki do zbadania rentgenologicznego, w wyniku czego wyżej wymieniona — (doznała powikłanego złamania ręki) — Z WINY „CHIRURGA" ZOSTAŁA KALEKĄ.

Nie będziemy wyliczali jeszcze innych wypadków nieuczciwego czy lekkomyślnego spełniania obowiązków przez niektórych ob. ob. lekarzy. Zdajemy sobie nawet sprawę, że lekarzy jest ciągle za mało, że większość z nich to, być może, ludzie przeciążeni pracą itd. — trudno nam przejść do porządku dziennego nad mnożącymi się ostatnio procesami „lekarskimi". I gdy w niedawnej rozprawie przeciw łódzkiemu znachorowi „cudotwórcy", ziołolecznictwu szarlatanowi — KRYMOWI — tzw. biegły oświadczył przed Sądem Starościńskim, że „PRAKTYKI KRYMA (znachorskie, bez wykształcenia fachowego) MUSZĄ NIEWĄTPLIWIE PODWAŻAĆ AUTORYTET I POWAGĘ NAUKI LEKARSKIEJ", to zgadzając się w stu procentach z tą opinią — uważamy za stosowne nieco ją „rozszerzyć": nie tylko Krym (i jemu podobni) podważa autorytet medycyny, podważają go, niestety, niemniej skutecznie i pewni lekarze. Lekarze — przykro to powiedzieć — „kryminaliści".

E. Tam.

Czas zaprowadzić porządek!

Muszą ustać skandaliczne praktyki w kinach łódzkich

Na marginesie zajść w kinie „Włókniarz"

Tak się jakoś składa, że gdy człowiek pracy pomyśli sobie o tym, co się dzieje w kinach naszych, ogarnia go prawdziwa pasja. Bo przecież wróble na dachu ćwierkają już o kiepskim repertuarze, o obecnie głupich filmach amerykańskich, sprowadzanych za z ciężkim trudem uzyskane dewizy, o filmach deprawujących naszą młodzież.

Stwierdzić trzeba, że w instytucjach odpowiedzialnych za repertuar filmowy i za sposób rozdziału biletów ulgowych, w instytucjach, których powołaniem jest upowszechnienie kultury, uwili sobie gniazdko ludzie, którzy „chronieni" przez grubą skórę obojętności (jeśli nie niechęci) wobec potrzeb i postulatów świata pracy, nie są wrażliwi na głos krytyki.

Weźmy jako przykład historię sławetnego filmu „Miasto bezprawia". Zabierały głos organizacje polityczne i zawodowe, prasa podniosła alarm, ale w Zarządzie Kin i Eksploatacji nikt się tą sprawą nie raczył zająć. Po prostu nabrano wody w usta, a film szedł kolejno w kilku kinach, siejąc zgorszenie i demoralizację.

Po filmie „Miasto bezprawia" przyszła „Golda" oraz inne podobnie szkodliwe bzdury. Cierpliwość widza już się wyczerpuje.

A teraz inna sprawa. Kilka miesięcy temu donosiliśmy o skandalicznym wypadku w kinie „Wisła", gdzie robotnicy, którzy posiadali bilety wejścia na jeden z seansów, nie **mogli się dostać do kina, bo ich miejsca zostały uprzednio sprzedane.** W dodatku robotnicy ci narazili się nie tylko na utratę 3 złotych((co dla człowieka uczciwej pracy wcale nie jest taką drobnostką, jak to się niektórym panom wydaje) i na stratę czasu, ale także na **brutalne traktowanie** ze strony personelu tego kina.

W sprawie tej Okręgowy Zarząd Kin obowiązany przecież z urzędu do udzielenia odpowiedzi, **głosu oczywiście nie zabrał** po dzień dzisiejszy, **nic sobie nie robiąc z krytyki i nie powiadamiając oburzonej opinii publicznej o wynikach dochodzenia służbowego w tej sprawe, jak również o tym, czy w ogóle jakieś dochodzenie zostało wdrożone.**

Widocznie niektórzy panowie uważają, że stoją ponad „tłumem" i krytyką, a może po prostu uważają ten stan rzeczy za normalny. Na rezultaty nie trzeba było długo czekać. Ta część personelu w kinach, której za uczciwą uważać nie można (a niestety, jest to, zdaje się, dość duża grupa ludzi) ośmielona dobroduszną „reakcją" Okr. Zarządu Kin — ruszyła „na całego".

Jak nigdy jeszcze **zakwitł handel pokątny „bilecikami"** w poczekalniach, na podwórzach i w bramach, a jednocześnie nie ma dnia, aby oburzeni robotnicy i pracownicy nie skarżyli się nam osobiście lub w listach na panujące stosunki w kinach. Może ostatnia obława na handlarzy biletów poskutkuje. Ostatnio sam byłem świadkiem, jak w kinie „Włókniarz" przed drugim seansem dziesiątki robotników, posiadających bilety na ten dzień i tenże seans musiało po godzinnym wystawaniu w ogonku odejść z niczym. Miejsca rzekomo dla nich zarezerwowane zostały sprzedane. Cóż dziwnego, że ten, któremu w bramie jakieś ciemnie indywiduum zaproponowało kupno dwóch biletów po 300 zł. — zaklął? Ale zaklął on nie tyle pod adresem Okręgowego Zarządu Kin, który go prawdopodobnie nic nie obchodzi, ale sklął „całe te porządki"".

I w tym jakcie kryje się istotny, SPOŁECZNY SENS i rezultat pracy Okręgowego Zarządu Kin.

Być może, że fakty te są tylko skutkiem zarozumialstwa i braku wrażliwości na głosy krytyki.

Na dotychczasową „kurtuazyjną", zbyt może oględną krytykę nikt do tej pory się nie odezwał. Miejmy jednak nadzieję, że otaczający kierownictwo OZK pancerz zostanie jednak przebity, że ludzie ci, których krytykujemy, **zabierą w końcu głos i wyjaśnią masom robotniczym Łodzi swoje postępowanie. Sądzimy także, że skandalicznymi stosunkami, panującymi w naszych kinach zajmą się wreszcie na serio powołane do tego czynniki.**

W. Lemiesz

Interpelacje naszych Czytelników

Należy zwiekszyć ilość kas w PDT

Jak najsprawniejsze obsługiwanie i załatwianie klientów winno być naczelną zasadą handlową PDT. Niestety ta słuszna zasada nie zawsze jest w tej placówce handlu zastosowana. Ostatnio z racji nieprzemyślanej organizacji pracy w poszczególnych działach PDT, nabywcy skazani są na niepotrzebne marnowanie czasu. Zarówno w Domu Towarowym Piotrkowska 98, jak i w Domu Towarowym Piotrkowska 62 w pewnych działach sprzedaży notujemy wyjątkowe nasilenie ruchu klientów. Tak jest w dziale włókienniczym i dziale trykotaży i galanterii damskiej. O ile obsługa przy ladach sklepowych jest sprawna i żądany towar wydawany bywa szybko do pakowni bez narażenia kupującego na niepotrzebną stratę czasu to wniesienie należności do kas trwa niewspółmiernie długo. Wydaje się nam, że ilość kas w tych działach powinna być zwiększona, gdyż niepotrzebna strata czasu przy kasie powoduje słuszne niezadowolenie klientów, przeważnie ludzi pracy, dysponujących nie wielką ilością czasu na zakupy. Sądzimy, że taka reorganizacja nie będzie dla PDT ani zbyt kosztowna, ani kłopotliwa ,a przyczyni się wybitnie do poprawy obsługi klientów.

Czytelniczka Głosu Robotniczego

3 tygodnie w Bułgarii

Wieś bułgarska — jakże inna od naszej...

Stary dom wiejski

Przejechaliśmy Bułgarię wzdłuż i wszerz. Pociągiem, autem i okrętem przebyliśmy około 2 i pół tysiąca kilometrów. Byliśmy w kilku miastach i kilkunastu wsiach, a przejeżdżaliśmy przez kilkadziesiąt. Miasta bułgarskie mają swoje osobliwości, tak jak każde polskie miasto i każde miasto na świecie. Ale wieś bułgarska? — Nie ma takiej wsi w Polsce, słyszeliśmy o takiej wsi w Danii, w Holandii, ale nie oczekiwaliśmy jej w Bułgarii. W Bułgarii, o której w gruncie rzeczy my, Polacy, mało wiemy i którą zaczęliśmy się interesować od czasu, gdy na równi z Polską, stała się Republiką Ludową.

WIEŚ CZY MIASTO?

Na ten temat toczyliśmy w każdej wsi gorące spory z oprowadzającym nas po kraju sympatycznym pracownikiem Departamentu Prasowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, młodym pisarzem tow. Arseniewem. „To nie wieś" — twierdziliśmy. Bo rzeczywiście, czyż my, przyzwyczajeni do wsi o krytych słomą dachach, do wsi do niedawna pozbawionej niejednokrotnie elementarnych urządzeń cywilizacyjnych, mogliśmy uważać za wieś osiedle, w którym są przeważnie piętrowe, wyłącznie murowane domy, w którym jest gimnazjum, kino, księgarnia, kilka lub kilkanaście sklepów, zakłady fryzjerskie, adwokat lekarz i gabinet dentystyczny?

— To jednak wieś — twierdził tow. Arseniew uśmiechając się z powodu naszego niedowarstwa. — Taki jest obraz przeważającej ilości naszych wsi.

550 wsi bułgarskich było zelektryfikowanych jeszcze „przed 9 września" — mowa o 9 września 1944 r., który stał się początkiem nowej ery w życiu Bułgarii, a po 9 września tj. w ciągu 4 zaledwie lat władzy ludowej ilość ta wzrosła do 1030.

Obecnie coraz więcej jest wsi skanalizowanych, wsi, w których już istnieją lub są w budowie szpitale i domy położnicze, przedszkola i żłobki, a ilość czytelni, będących faktycznie Domami Kultury o szeroko rozgałęzionej działalności kulturalno-oświatowej, wzrosła w ciągu 4-ch lat o nowych 1069.

MAŁO ZIEMI

Czy wieś bułgarska jest bogata? Czy to wysoki poziom materialny był przyczyną tego wzrostu kulturalnego? — Bynajmniej. Bułgaria jest krajem górzystym i zaledwie 42 procent jej ogólnego obszaru nadaje się pod uprawę. Ziemię mierzy się tu nie hektarami lecz dekarami (jedna dziesiąta ha). Plagą wsi bułgarskiej jest mała ilość opadów i często powtarzające się posuchy. Przed rolnictwem bułgarskim stoi — obok wielu innych — poważny problem sztucznego nawadniania pól, problem, nad rozwiązaniem którego prowadzi się już obecnie poważne prace w terenie.

OŚWIATA POMOGŁA ZACHOWAĆ BYT NARODOWY

Ale chłop bułgarski — a chłop bułgarski stanowi 80 procent całej ludności kraju — zawsze, jeszcze w czasie jarzma tureckiego (do roku 1887) i jeszcze w czasie panowania dyktatury faszystowskiej, dążył do oświaty do kultury, do wiedzy. Oświata i kultura była dla narodu bułgarskiego bronią w walce z okupantem tureckim, była środkiem zachowania swojego bytu narodowego, była orężem w walce z faszyzmem.

Podczas wizyty u ministra oświaty tow. Dramalijewa zapytaliśmy: — Czym objaśnić, że w Bułgarii spotykamy tak dużą ilość ludzi ze średnim wykształceniem? Że dużą ilość ludzi ze średnim wykształceniem spotykamy również na wsi? Jakie są historyczne źródła tego niezwykłego bądź co bądź zjawiska?

Odpowiedź brzmiała:

— Jeszcze 34 lata przed oswobodzeniem spod jarzma tureckiego istniało u nas 1500 gminnych szkół podstawowych. Tworzył je naród, który rozumiał, że bez wykształcenia nie może wyzwolić się spod jarzma Turków. Naród, tzn. lud wiejski wiedział, że musi mieć oczy otwarte.

— Nie dziwię się Waszemu zdziwieniu — uśmiecha się tow. Dramalijew. — Jeszcze w r. 1876 pewien podróżnik angielski dziwił się z tego samego powodu. Pisał on wtedy, że w zacofanej Bułgarii ilość ludzi wykształconych jest nie mniejsza stosunkowo, niż w wysoce rozwiniętej Anglii.

W roku 1920 było jeszcze w Bułgarii ok. 37 procent analfabetów. Byli to przeważnie Turcy, Pomacy (Bułgarzy — mahometanie) i Cyganie, a więc mniejszości narodowe, których zacofanie było raczej na rękę ówczesnym rządom. Obecnie prowadzi się wśród mniejszości narodowych intensywną akcję oświatową i procent analfabetów spadł do 21. Pęd do nauki jest obecnie na wsi bułgarskiej większy, niż kiedykolwiek przedtem. Chłopi-gospodarze, u których niejednokrotnie nocowaliśmy, nie mogą nie uważać za rzecz naturalną, że ich synowie i córki *muszą* ukończyć szkołę średnią, skoro wielu spośród nich samych, ojców i matek, posiada również wykształcenie średnie. Bywają również wypadki, kiedy tu lub ówdzie z niezrozumieniem początkowo spotykają się zarządzenia władz oświatowych, zmierzające do zastąpienia szkół ogólnokształcących szkołami zawodowymi, które na obecnym etapie rozwoju Bułgarii, dążącej do rozwoju przemysłu, są tak niezbędne.

Wielkie są różnice między wsią bułgarską a polską. Nie tylko w dziedzinie osiągnięć kulturalnych i cywilizacyjnych, nie tylko w dziedzinie stopnia dojrzałości politycznej, lecz również, co zresztą z poprzedniego wynika, w dziedzinie racjonalnej organizacji swoich metod produkcyjnych.

Ale o tym — w następnym artykule.

A. Perłowski

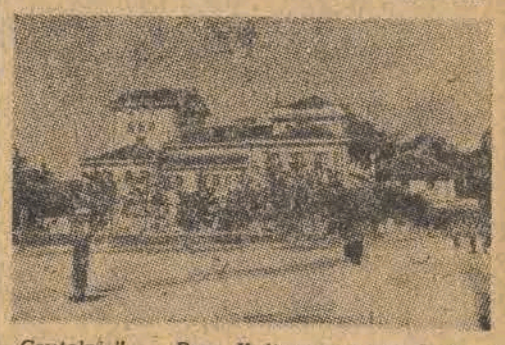

„Czytelnia" — Dom Kultury we wsi Łydżene, pow. pazardżynckiego.

Gospodarka z prawdziwego zdarzenia

Rada Zakładowa „Bawełnianej Trójki" wywiązuje się ze swych zadań

Tu urzęduje się nie tylko przy biurkach — lecz zawsze czuwa nad potrzebami załogi

Nie powiem, że jeśli szukać ze świecą w ręku, nie znajdzie się w **PZPB nr 3** kogoś niezadowolonego z pracy swej **Rady Zakładowej**. Ot, nawet w tej chwili zdarzył się taki np. incydent:

— Proszę pana — mówi robotnica do sekretarza Rady — ja sobie buduję domek. Już prawie wszystko gotowe, tylko podłoga, dach i okna, niech mi pan pomoże.

Obecni w pokoju robotnicy uśmiechają się dyskretnie, a zaskoczony niespodzianą propozycją sekretarz tłumaczy — Ależ proszę pani, Rada nie ma przecież pieniędzy. Wszakże tylu jeszcze ludzi nie posiada nawet własnego kąta.

Właścicielka niedokończonego domku odchodzi, trzaskając drzwiami. Oczywiście, ona nie jest zachwycona Radą Zakładową. A oto przy stoliku siada z zażenowaniem staruszek-emeryt i nieśmiało wyłuszcza swe troski:

— Panie sekretarzu, ja już tak dawno nie płacę wcale składek, to jakże to będzie. Już przecież jestem niemłody... mogę umrzeć.

Tow. Pikielny, sekretarz rozumie w lot o co chodzi staremu robotnikowi.

— Nic się pan nie martw, — uspakaja go — My nie żądamy składek od naszych emerytów. Wszystko będzie w porządku, niech pan żyje 100 lat — życie przecież jest piękne.

Trudno uwierzyć staruszkowi, żeby tak, bez niczego, bez składek, rodzina miała otrzymać po jego śmierci 25 tys. zł. z kasy pogrzebowej. Jeszcze chciałby się upewnić, wyjaśnić sprawę do końca. Ale wszystko jest jasne: Rada Zakładowa nie nabija ludzi w butelkę.

Bez obawy zaryzykujemy twierdzenie, że Rada Zakładowa „Trójki Bawełnianej" pracuje całkiem nieźle i bodaj, czy nie należy **do najlepszych w Łodzi**. Jest ona **prawdziwym gospodarzem swej fabryki**. I to widać na każdym kroku. Nie zastałam wprawdzie przy pracy bawiącego obecnie na urlopie tow. Lewandowskiego, przewodniczącego i kierownika tej Rady **z „prawdziwego zdarzenia"** a mimo to widać i czuć tu rękę gospodarską — **stale czynną i czujną**. Widocznie praca Rady skierowana została w regularne i stałe koryto i nie podlega wahaniom, ani żadnym przypływom i odpływom. Tu nie urzęduje się od godziny do godziny i tu nie „siedzi się przy biurkach". Tu pracuje się intensywnie na trzy zmiany tak, jak pracuje cała załoga robotnicza.

Prezydium podzieliło między sobą pracę w taki sposób, że przewodniczący i sekretarz pracują na dzień, t. zn. formalnie do godziny 4-ej, a faktycznie do 7, 8 i 9-ej, trzeci członek Rady chodzi stale po oddziałach w czasie popołudniowej zmiany, a czwarty jest w fabryce **przez całą noc**. Rada Zakładowa, a przede wszystkim jej Prezydium jest **ściśle tysiącznymi nićmi powiązane z życiem swej załogi**, z życiem i pracą zakładu. To nie jest wcale przypadek, że zakłady te pomimo mocno przestarzałego parku maszynowego i pomimo wielu innych trudności, wcale nie mniejszych niż w innych fabrykach bawełnianych, **należą do fabryk przodujących przemysłu włókienniczego**. Bardzo wielki wkład w te osiągnięcia wniosła Rada Zakładowa, zarówno przez bezpośredni wgląd w produkcję i w pracę personelu technicznego, jak też przez żywy kontakt i realne kierowanie załogą robotniczą. Latem br. pracownice przędzalni „A" mdlały po prostu z braku powietrza i upału. Brak wentylacji zagrażał bezpośrednio zarówno zdrowiu robotnika, jak i produkcji. Rada potrafiła postawić sprawę na ostrzu noża i wentylację z miejsca zainstalowano. W tychże miesiącach letnich (w lipcu) okazało się, że referent socjalny dał się „wykiwać" przez niektórych urzędników, którzy na własną rękę załatwili sobie wczasy w Związkach Zawodowych, skutkiem czego z 45 przydzielonych dla zakładów miejsc, 25 wypadło dla pracowników umysłowych. Rada z miejsca położyła swoje veto, pierwotne przydziały cofnięto i rozdzielono je na nowo, sprawiedliwie, a od 1 sierpnia br. rozdział wczasów wzięła w swoje ręce Rada Zakładowa.

Tak, jak w wielu innych fabrykach i tu są trudności w zaopatrzeniu całej załogi w odzież ochronną. Rada jednak nie pozostawia tej sprawy „na los przypadku" stara się zaopatrzenie w ten artykuł coraz bardziej poprawiać, a co najważniejsze — ograniczoną jego ilość rozdzielić sprawiedliwie.

Wiele energii i wysiłku poświęca Rada **każdorazowej wypłacie**: na kilka dni przedtem sprawdza ona zestawienia, sporządzone przez majstrów i kierowników oddziałów, reguluje bonifikaty za złą osnowę i t. p., wreszcie rozwiązuje problemy sporne wspólnie z kierownikiem pracy i płacy.

Trzymając się ściśle ram umowy zbiorowej, Rada stara się, by **robotnikowi nie stała się krzywda** na skutek czyjegoś niedopatrzenia lub ewentualnego niedbalstwa.

Nie pretendując, by w artykule tym opisać całokształt działalności i osiągnięć Rady Zakładowej „Trójki", podkreślić jednak chcielibyśmy jeszcze fakt, że czuwa ona nawet nad odpowiednim rozprowadzeniem 1-procentowego funduszu, pozostającego do wyłącznej dyspozycji dyrektora naczelnego. Stało to się oczywiście możliwe jedynie dzięki temu, że Rada potrafiła nawiązać bardzo ścisłą współpracę z dyrektorem naczelnym, tow. Radzikowskim i oczywiście zdobyć sobie autorytet i poważanie zarówno wśród członków załogi, jak i dyrekcji.

Jako że nie ma doskonałości na świecie, Czytelnicy nasi zapewne zapytają: a jakie usterki w swej pracy ma wobec tego Rada Zakładowa PZPB nr 3?. Wydaje nam się, że głównym jej „grzechem" jest fakt, że nie potrafiła ona dotychczas osiągnąć tego ideału, jakim jest uaktywnienie wszystkich lub przynajmniej większości swych członków. Pracuje tu przeważnie Prezydium i wąski krąg aktywu. A przecież nie musi tak być. Ogół członków Rady ma najlepsze chęci, co się wyraża chociażby w tym, że przychodzą regularnie na posiedzenia Rady i wykonują wszelkie zlecenia, jakie otrzymują od Prezydium. Widocznie niektórym radnym konieczną jest pomoc swych bardziej doświadczonych towarzyszy, by zahaczyć się lepiej o swoją pracę i zdobyć sobie autorytet na oddziałach. Sądzę, że nie od rzeczy byłoby nawet, by koła partyjne żądały od swych członków — radnych każdorazowo sprawozdania z ich osobistej działalności i aktywności.

Gdyby dobrze poszukać, znalazłyby się napewno i inne usterki, jak chociażby to, że zakłady nie mają dostatecznej ilości szafek do ubrań, jak to, że w mieszkaniach fabrycznych zdarza się, iż małe rodziny zajmują duże apartamenty i t. p. Wszystko to jednak nie zmienia zasadniczego faktu, że Rada Zakładowa „Trójki Bawełnianej" **pracuje rozumnie, uczciwie i celowo**. To zaś ze swej strony daje gwarancję, że nie zatrzyma się ona w miejscu i zdoła usunąć istniejące jeszcze braki.

HW

Triumf poczucia wspólnoty

Jak już pisaliśmy, ludność okolic ul. Dąbrowskiej, gdzie prowadzone są roboty nad przedłużeniem linii tramwajowej dla tej dzielnicy, ochotniczo zgłosiła się i pomaga przy dokonywanych pracach.

Również pluton 13 Komisariatu MO w przed dzień uroczystości 4-tej rocznicy Milicji Obywatelskiej ochoczo chwycił za łopaty i pracuje z zapałem.

W tę i z powrotem

PRZESADA

Niektóre obywatelki nazbyt oryginalnie może pojmują RÓWNOUPRAWNIENIE KOBIET. Należy do nich np. ZOFIA DĘBSKA, Z UL. STASZICA 18 W ŁODZI.

— Jak równouprawnienie, to równouprawnienie — powiedziała sobie ob. Dębska — Znaczy się: dostęp do wódki i w ogóle t. zw. ochlaj nie może być dzisiaj jedynie domeną mężczyzn.

Z jednego z ostatnich komunikatów prasowych wynika, że ob. Dębska faktycznie prawo do PMS'u sobie wywalczyła, czego najlepszym dowodem jest całkiem oficjalny fakt, iż została ukarana za opilstwo grzywną 10.000 zł.

Szanowne Towarzyszki i Obywatelki! Nie naśladujcie Zofii Dębskiej! Nie na tym, w samej rzeczy, równouprawnienie kobiet polega.

CO Z TYM KONKURSEM?

15 września br. zakończył się w Łodzi konkurs czystości i porządku w zakładach gastronomicznych. W drugiej połowie września miała pono wyjechać na miasto „cała" komisja, złożona z przedstawicieli Zrzeszenia Przemysłu Gastronomicznego, Zarządu Miejskiego, Zw. Zawodowych, Zrzeszenia Kupców, PCK i t. d., aby przyznawać dyplomy za czystość i porządek, a ganić — za bałagan, brud i mankamenty higieniczno-sanitarne.

Ano, maluczko, a ujrzymy na kalendarzu datę: 15 października, a o wynikach konkursu cicho tudzież głucho. Podejrzewamy, iż sytuacja okazała się „być" tak fatalna, że Komisja nie miała komu przyznać dyplomu...

SZANUJMY USZY!

Mieszkańcy naszego miasta uskarżają się na usterki higieniczne Łodzi. Zwłaszcza uszy ich ulegają częstemu-gęstemu „zanieczyszczaniu" i to nie tyle od pyłu, kurzu i sadzy, ale od słów brudnych, używanych przez niektórych obywateli i niesiety, obywatelki w miejscach publicznych.

Otóż — szanujmy uszy! Szanujmy je tym bardziej, że władze administracyjne zobowiązały się wziąć ostro do tępienia objawów słownego chuligaństwa.

E. Tam

Gruntowne porządki w Łodzi

ZOM przystąpił do oczyszczania dzielnic robotniczych

W kredytach, przyznanych ostatnio naszemu miastu przez Radę Państwa, na dość poczesnym miejscu umieszczono *Zakład Oczyszczania Miasta*, przeznaczając na jego potrzeby *50 milionów złotych*.

Połowę tej sumy przeznacza ZOM na sprowadzenie z Włoch specjalnie tam zmontowanych *nowoczesnych wozów*, służących do *wywózki śmieci*. Wozy te mają nadejść do Łodzi za trzy miesiące.

Za pozostałe 25 milionów ZOM przystąpił do *koniecznych remontów starego taboru*. Naprawiono i odnowiono już *20 beczek konnych i samochodowych*, do wywozu nieczystości płynnych. 11 samochodów, dotychczas nieczynnych, po przejściu odpowiednich reperacji wyruszy również wkrótce na miasto. Gorzej przedstawia się ilość potrzebnych miastu *puszek do śmieci*. Obecnie Łódź posiada ich *17 tysięcy*, potrzeba jest dalszych *30 tysięcy*. ZOM ma jednak nadzieję wyrównania i tego braku.

Remonty starych wozów i kupno nowego taboru nie stanowią jednak jeszcze sprawy najważniejszej. Czołowym posunięciem jest to, że od ubiegłego wtorku Zakład Oczyszczania Miasta przystąpił do *systematycznego oczyszczania dzielnic robotniczych*, dotychczas najbardziej zaniedbanych pod względem higienicznym. Wszelkie wywózki śmieci i nieczystości przeprowadzane były najczęściej w śródmieściu, a peryferia uzależniono od dobrej woli zakontraktowanych prywatnych właścicieli furmanek, którzy przeprowadzali wywózkę wtedy, kiedy nie mieli ważniejszego ładunku. Jak praktyka pokazała, prywatni przedsiębiorcy, oczyszczający podwórza dla Zarządu Nieruchomości, całkowicie nie wywiązali się ze swych obowiązków i dlatego też ZOM przejął teraz ich obowiązki we własne ręce.

Na pierwszy plan prac ZOM-u wysuwają się dzielnice podległe 4, 5, 6, częściowo 13-mu, komisariatom. Następnie dokonane zostaną porządki i w innych dzielnicach robotniczych miasta.

S.

Inauguracyjne akademie

w związku z miesiącem polsko-radzieckiej wymiany kulturalnej

W związku z rozpoczęciem **miesiąca polsko-radzieckiej wymiany kulturalnej** w Łodzi urządzonych zostanie **szereg uroczystych akademii inauguracyjnych**. Akademie te odbędą się na terenie różnych instytucji. Dnia 9 bm. odbędzie się akademia w PZPW Nr 3, 11 bm. w Technicum Włókienniczym. Jednocześnie podobne akademie urządzone zostaną w wielu innych organizacjach i instytucjach.

Dla młodzieży szkolnej są już wyświetlane w kinach w porozumieniu z kuratorium na 4 seansach dziennie filmy propagandowe. Dalsze rozwinięcie akcji filmowej jest w toku.

Rośnie gwardia włókiennictwa

Czołowi przodownicy pracy przemysłu bawełnianego

Jak wiadomo robotnicy, którzy trzykrotnie, kolejno zdobywają punktowane miejsca we współzawodnictwie indywidualnym w przemyśle włókienniczym otrzymują specjalne uprawnienia i przywileje. Między innymi mają oni prawo do wykorzystania urlopu w dowolnym czasie i w dowolnym domu wypoczynkowym Związku Włókniarzy. W dodatku koszta pobytu w domach wypoczynkowych pokrywa w całości związek.

Gromadka tych czołowych przodowników pracy zwiększa się oczywiście z miesiąca na miesiąc, tworząc prawdziwą czołową **gwardię przemysłu włókienniczego**.

W miesiącu ubiegłym, w wyniku rezultatów osiągniętych w 10-tym etapie indywidualnego współzawodnictwa pracy zdobyło raz trzeci nagrodę wielu dalszych pracowników.

I tak w PZPB Nr 1 należą do nich **Genowefa Siara**, prządka obsługująca cztery strony (która zdobyła pierwsze miejsca w etapach 8 i 9, a trzecie w etapie 10), **Monika Anuszczyk** (tkaczka obsługująca 6 krosien), **Bronisława Burska** (4 krosna) oraz **Józefa Woźniak**.

W PZPB Nr 3 po raz trzeci kolejno zdobyły jedną z trzech nagród: **Zofia Konwerska** (4 krosna), **Maria Fijałkowska** (2 krosna kolorowe), **Helena Ziembicka** (przewijaczka), oraz **Ludwika Kwarta** (prządka obsługująca 750 wrzecion.

W PZPB Nr 9 zdobyły po raz trzeci punktowane miejsca następujące robotnice: **Wiktoria Pakuła** (tkaczka pracująca na 4 krosnach), **Maria Balcerzak** (prządka obsługująca 732 wrzeciona), oraz **Maria Kolasińska** (prządka — 750 wrzecion). **Feliks Pawlak** (2 krosna szerokie) również trzykrotnie zdobył jedną z nagród.

W szeregi „gwardii" przemysłu włókienniczego przyjęte zostały również **Stanisława Ptasińska** (PZPB Nr 14), **Józefa Bykowska** (prządka w Pabianicach, która w ciągu trzech etapów zajęła trzykrotnie pierwsze miejsce), oraz **Natalia Sektura** — tkaczka w PZPB w Rudzie Pabianickiej.

ODCZYT W KOLE NAUCZYCIELSKIM STR. DEM. W ŁODZI

Staraniem Koła Nauczycielskiego przy Str. Demokratycznym w Łodzi odbędzie się w czwartek, dnia 14 października br. w lokalu Klubu Demokratycznego przy ul. Piotrkowskiej 89 w Łodzi, odczyt ob. Furmaniakowej na aktualne tematy szkolnictwa.

W poniedziałek wyruszą pierwsze autobusy

na linii Plac Niepodległości — Stare Chojny

W najbliższy poniedziałek 11 bm. **wyruszą na miasto pierwsze autobusy**, oddane do użytku mieszkańców Łodzi. Będą one kursowały trasą **od Placu Niepodległości do Józefowa na Starych Chojnach**, a więc znacznie dalej niż ostatni przystanek tramwajowy. W ten sposób ludność robotnicza tej dzielnicy zyska nowy, szybki i wygodny środek komunikacji.

Pierwszy autobus wyjeżdżać będzie o godzinie 3.45 z Placu Niepodległości, a z Józefowa o godz. 4.12. Na razie autobusy będą kursowały co 15 minut z tym, że w razie potrzeby ilość kursów zostanie zwiększona. Jeden autobus pomieścić może 45 osób. Miejsca są wygodne, miękkie i kryte skórą.

Ustalono już **taryfę za przejazdy**. A więc: pracujący, na podstawie legitymacji tramwajowej mogą jeździć bez ograniczeń i płacą za 1 przejazd **10 zł.**; 62-przejazdowy abonament miesięczny kosztuje **300 zł.**; niepracujące żony pracujących mogą korzystać z 20-to przejazdowego abonamentu miesięcznego za 200 zł. Bilet normalny kosztować będzie **25 zł.** (m.z.)

POCZĄTKOWE NAUCZANIE DOROSŁYCH

Miejska Rada Społeczna do Zwalczania Analfabetyzmu w Łodzi zawiadamia wszystkie osoby, zapisane na kurs metodyczny w zakresie początkowego nauczania dorosłych, że wykłady na kursie rozpoczną się w dniu 8 października o godz. 17 w lokalu Miejsk. Gimn. Tadeusza Kościuszki, ul. Sienkiewicza 46, 2 piętro.

NA WOKANDZIE

Źródła łatwego zysku zawiodły

Antoni Lisiecki, z zawodu dorożkarz, zamieszkały w Łodzi przy ul Południowej 8, karany już niejednokrotnie za kradzieże i fałszerstwo, był stale w poszukiwaniu **źródeł łatwego zysku**. Nie „kalkulował" mu się po prostu zawód dorożkarza.

Wczoraj Lisiecki odpowiadał znowu przed Sądem Okręgowym — tym razem, oskarżony o czerpanie zysków z nierządu, uprawianego przez wyzyskiwane przez niego kobiety.

— My się przecież znamy, Lisiecki! — przywitał go prokurator Smoleński, jak dawnego „znajomego" — zetknęliśmy się już przecież na tej sali w 1946 r., kiedy to zostaliście skazani na 2 lata więzienia. Dzisiaj znowu się spotykamy?...

Ten niepoprawny recydywista usiłował przedstawić się wczoraj Sądowi, jako niewinny baranek, który padł ofiarą — jak się tłumaczył — „nieporozumienia i złych języków".

Pogrążyły go jednak bez reszty zeznania świadków.

Sędzia Szałański zaaplikował mu 3 lata więzienia.

Kronika Piotrkowa

KOMU WINSZUJEMY

Czwartek, dnia 7 października 1948 r.
Dziś: Julii

—:0:—

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Urząd Bezpieczeństwa Publ. 10-49.
Miejski Komisariat M. O. 10-41.
Straż Pożarna 10-72.
Szpital św. Trójcy 10-70.

—:0:—

DYŻURY APTEK

Dziś dyżuruje apteka mgr. Jana Ryla przy ul. Słowackiego Nr. 3.

—:0:—

DYŻURY LEKARSKIE

Pogotowie lekarskie nocne i dzienne 11-13.

—:0:—

Redakcja i Administracja „Głosu Piotrkowskiego" Piotrków Trybunalski, ul. Aleje 3-go Maja Nr. 4, tel. 10-35.

Redakcja i Administracja czynne w godzinach od 12 —— 13 i od 16 — 17.

Trybuna wolności
ORGAN K.C. P.P.R.
TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

Ziemia Piotrkowska a Ziemie Odzyskane

Według danych piotrkowskiego Oddziału Powiatowego PUR-u, który wespół z odpowiednimi referatami przesiedleńczymi w Zarządzie Miejskim i Starostwie oraz wespół z Urzędem Zatrudnienia — przeprowadza na naszym terenie akcję przesiedleńczą i osadniczą — wyjechało z miasta i powiatu na Ziemie Odzyskane około 40-tu tysięcy osób. Z liczby tej 90 procent osób stanowi element rolniczy, opuszczający przeładowane drobne gospodarstwa rolne w naszym powiecie. Zdarzają się wypadki wyjazdu całych rodzin wraz z żywym inwentarzem, w jednym z ostatnich transportów wyjechało 137 rodzin (łącznie 466 osób), które zabrały z sobą 46 koni i 102 krowy.

W zasadzie PUR sprawuje opiekę nad przesiedleńcami do chwili nadania im gospodarstwa, w praktyce jednak opieka ta istnieje i nadal — już po otrzymaniu gospodarstwa.

PUR współpracuje również z Powiatową Radą Społeczną Osadnictwa Parcelacyjno-Spółdzielczego. Placówka ta wysyła grupy osadników do gospodarstw osadnictwa parcelacyjno-spółdzielczego, przy czym wyjazd każdego transportu poprzedzają specjalne delegacje zwiadowcze, badające na miejscu warunki pracy i przygotowujące grunt dla przybywających osadników.

Obecnie Powiatowy Oddział PUR-u wraz z miejscowym Urzędem Zatrudnienia prowadzi akcję werbowania robotników do prac, związanych z kopaniem ziemniaków na Ziemiach Odzyskanych. Zapotrzebowanie na siły robocze, — podobnie jak w akcji żniwnej jest duże, a warunki prasy i płacy bardzo dobre—. Wszelkich informacji w tych sprawach udzielają zarówno PUR jak i Urząd Zatrudnienia w Piotrkowie.

Kiedy ukaże się monografia o Piotrkowie?

Znany badacz historii i długoletni prezes Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego M. R. Witanowski pozostawił w spuściźnie obszerną monografię Piotrkowa, kilkusetstronnicowe dzieło o dużej wartości naukowej.

Jak dotąd — nie można się było dowiedzieć o losach tego cennego rękopisu. Rodzina historyka twierdziła, że rękopis znajduje się w stadum porządkowania i że następnie wydany zostanie przez Polskie Towarzystwo Krajoznawcze.

Tymczasem prowadzi się prace inwentaryzacyjne w mieście i w powiecie, a przecież można było by oszczędzić wiele pracy, gdyby uczonym i ogółowi udostępniono dzieło Michała Rawity Witanowskiego — człowieka, który całe swoje życie poświęcał badaniom nad przeszłością Piotrkowa.

Jedynym źródłem informacji, dotyczącym przeszłości Piotrkowa, jednego z najstarszych miast polskich, jest jak dotąd mała książeczka tegoż M. R. Witanowskiego „Przewodnik po Piotrkowie Trybunalskm", która nie wyczerpuje nawet w części historii naszego miasta.

Sądzimy, że odpowiednie czynniki w tym wypadku Miejskie i Powiatowe Wydziały Kultury i Sztuki powinny zainteresować się wydaniem monografii Piotrkowa i wpłynąć na przyśpieszenie terminu ukazania się tej cennej książki. (r)

Kominiarze biją na alarm!

Przy ul. Stalina 64 mieszka mistrz piotrkowskich kominiarzy, ob. Wincenty Szymański, który jest jednym z najstarszych kominiarzy w Polsce. W dniu 12 czerwca br. obchodził on 50-lecie swojej pracy, przy czym od 40 lat już posiada dyplom mistrza kominiarskiego.

Ob. Szymański skorzystał z naszych odwiedzin, żeby dać wyraz poważnej trosce o kominy na terenie naszego miasta i powiatu.

Stan kominów jest u nas fatalny — mówi ob. Szymański, a przecież to podstawa bezpieczeństwa przeciwpożarowego. Zwracałem się już czterokrotnie w tej sprawie do Zarządu Nieruchomości i do Wydziału Technicznego, niestety, jak dotąd, bez żadnego rezultatu. A kominy się walą, jak to miało już miejsce przy ul. Stalina 3 i 5.

Brak odpowiedniej konserwacji kominów — to rzeczywiście paląca sprawa naszego miasta i powiatu, tym bardziej, jeśli się zważy, że mamy zaledwie trzech mistrzów kominiarskich i kilku pomocników, a w całym powiecie — 3 mistrzów i tyluż pomocników.

Ob. Szymański Wincenty, mistrz piotrkowskich kominiarzy, bije za pośrednictwem naszej gazety na alarm. Może nareszcie po jego wypowiedzi odpowiednie czynniki zdecydują się na konieczny remont kominów.

Święto Milicjanta

Równocześnie z uroczystościami wręczenia sztandaru miejscowej jednostce wojskowej obchodzone będzie w Piotrkowie doroczne Święto Milicji Obywatelskiej. Zorganizowaniem uroczystości milicyjnych zajmie się specjalny Komitet Obywatelski.

M.

Spółdzielnie uczniowskie

W ubiegłym roku szkolnym na terenie Piotrkowa i powiatu istniało 50 spółdzielń uczniowskich, działających zarówno na terenie szkół średnich, jak i powszechnych. Obrót tych spółdzielni wynosił przeciętnie 150 tys. złotych. miesięcznie. Niektóre z nich posiadają własne sklepiki szkolne. Wzorowy sklep posiada m. in. Gimnazjum i Liceum Handlowe.

W roku bieżącym powstało 16 nowych spółdzielń, a liczba ich stale wzrasta. Jest to zjawisko bardzo zdrowe, świadczy bowiem o zainteresowaniu młodzieży tak ważną dziedziną życia gospodarczego.

(r)

Co będzie z ruinami cerkwi?

Mieszcząca się przy głównej ulicy naszego miasta cerkiew dosłownie rozpada się. Zniszczona odłamkami bomby oczekuje od dawna remontu, jak dotąd jednak — nikt się o to nie zatroszczył.

Niedawno odbyły się uroczystości 100-lecia istnienia cerkwi, całkowity dochód z przeprowadzonych przy tej okazji zbiórek miał być przeznaczony właśnie na remont. Jak dotychczas — nic nie uczyniono.

Z drugiej zaś strony — ze strony Wydziału Planowania Przestrzennego słyszy się o projekcie zburzenia tego budynku.

Czas płynie, ale żadna ze stron nie przystępuje do wykonania swoich zamierzeń. A tymczasem ruiny cerkwi szpecą śródmieście.

Kronika Bełchatowa

ROZBUDOWA MIASTA

Miejska Rada Narodowa miasta Bełchatowa opracowała już dokładny plan gospodarczy rozbudowy i inwestycji **na okres najbliższych pięciu lat.** Plan powyższy został akceptowany przez Władze Wojewódzkie i przewiduje: budowę brukowanej ulicy Fabrycznej od ul. Piotrkowskiej do Pabianickiej, oraz nowej drogi od ul. 19 Stycznia do ul. Kaczkowskich, zelektryfikowanie następujących ulic: Edwardów, Bełchatówek i Bińków, wykonanie nasypu od mostu do ulicy Czaplenieckiej na długości 450 m.b.

W tym roku rozpoczęta będzie budowa Hali targowej przy ulicy Narutowicza.

AUTOBUSY PKS W BEŁCHATOWIE

W najbliższych dniach Bełchatów otrzyma stałe połączenie samochodowe z Piotrkowem oraz Pabianicami i Łodzią przez uruchomienie nowoczesnych autobusów PKS.

Dotychczas kursujące samochody bełchatowskie zakupi prawdopodobnie miasto Piotrków dla Miejskich Zakładów Komunikacyjnych.

WALKA Z ANALFABETYZMEM

W ramach ogólnokrajowej akcji zwalczania analfabetyzmu zorganizowany został w Bełchatowie specjalny Komitet Walki z Analfabetyzmem, który postawił sobie za zadanie zlikwidowanie pozostałości analfabetyzmu jeszcze w bieżącym roku.

W najbliższych dniach zorganizowany będzie kurs nauki czytania i pisania w poszczególnych zakładach pracy oraz zbiorowy — przy Zarządzie Miejskim. Wszystkie osoby nie umiejące czytać ani pisać powinny zgłosić się jak najszybciej do sekretariatu Miejskiej Rady Narodowej celem zapisania się na kurs. **Dla posiadających początki zorganizowany będzie osobny kurs.**

Naukę prowadzić będą bezinteresownie miejscowi nauczyciele (w godzinach popołudniowych).

HODOWLA JEDWABNIKÓW

Z inicjatywy burmistrza Bełchatowa tow. Radke, przystępuje się do zorganizowania nowoczesnej hodowli jedwabników. Hodowla ta prowadzona będzie na zasadach spółdzielczych. W rozwoju hodowli jedwabników pomagać będzie wydatnie Zarząd Miejski Bełchatowa, który w budżecie na rok 1949 przewidział odpowiednie sumy na ten cel.

KIEDY STANIE POMNIK WOLNOŚCI?

Jak wiadomo, przed niedawnym czasem powstał w Bełchatowie Obywatelski Komitet Budowy Pomnika Wolności. Dzięki energicznym staraniom Komitetu zebrano dotąd około 150 tysięcy zł. na ten cel. A tymczasem projekty pomnika leżą w Wydziale Odbudowy w Piotrkowie.

KURSY KSĘGOWOŚCI

Celem pogłębienia wiedzy zawodowej pracowników instytucji handlowych i samorządowych, zorganizowane zostaną w najbliższym czasie kursy księgowości. Jak wiadomo, jeden taki kurs ukończyło w Bełchatowie z dobrym wynikiem około czterdziestu słuchaczy. Każdy z uczestników kursu otrzymuje świadectwo, uprawniające do pracy księgowego. Ponieważ przewidziany jest duży napływ rzemieślników, zorganizowany będzie specjalny dział prowadzenia księgowości przedsiębiorstwa prywatnego.

Warunki przyjęcia na kurs zostaną podane w specjalnych ogłoszeniach, rozlepionych na mieście.

UWAGA!
ROZDZIELNIA R.S.W. „PRASA"
W PIOTRKOWIE
ul. Słowackiego 26 tel. 15-40
przyjmuje od dnia 7. bm. **zgłoszenia na prenumeratę indywidualną** „Głosu Piotrkowskiego" **z odnoszeniem do domu.**

Uwaga, członkowie „Pracy"

W związku z przeprowadzanymi obecnie wyborami na pełnomocników z poszczególnych sklepów-rejonów zdarza się, że członkowie, przychodzący na zebrania, nie są wpuszczani na salę.

Otóż wyjaśniamy zainteresowanym, że **wszyscy członkowie Spółdzielni wzywani byli kilkakrotnie do wpłacenia reszty udziału w sumie 500 złotych.** Kto tego nie dopełnił nie ma prawa brać udziału w zebraniach, nie może też liczyć na przydziały, które w najbliższym czasie będą rozdzielane między członków.

Ogłoszenia drobne

NIZIŃSKA MARIA, zam. w Piotrkowie, zagubiła dowód osobisty. 366k

Wydawca: Woj. Komitet PPR w Łodzi. Komitet Redakcyjny. Red. i Adm. Łódź, Piotrkowska 86. Telefony: Redaktor Nacz. 216-14. Sekretariat 254-21. Red. nocna 172-31. Dział ogłoszeń: Piotrkowska 55. tel. 111-50. Konto PKO VII-1505. Zakł. Graf. RSW „Prasa". Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowy druk ogłoszeń.

III KONCERT SYMFONICZNY

W piątek, 8 bm. Filharmonia Miejska w Łodzi gościć będzie Dra ZYGMUNTA LATOSZEWSKIEGO (Filharmonia Warszawska) jako dyrygenta i znakomitą skrzypaczkę IRENĘ DUBISKĄ. W programie poza Concerto Grosso h-moll Haendla utwory kompozytorów francuskich: Lalo: Symfonia hiszpańska na skrzypce z orkiestrą, Rabaud. La Procession Nocturne i Ravel: Alborada del gracioso. (Dwa ostatnie utwory po raz pierwszy w Łodzi). Przychylając się do licznych żądań publiczności Dyrekcja Filharmonii Miejskiej ustaliła rozpoczynanie koncertów piątkowych **punktualnie** o godz. 19,15 zaś poranków niedzielnych — 12,15. Kasa Filharmonii czynna codziennie od godz. 10 do 13, zaś w dniu koncertu od 16 do rozpoczęcia.

TEATRY

Państwowy Teatr Wojska Polskiego w Łodzi ul. Jaracza 27

Dziś o godz. 19,15 arcydzieło komediopisarstwa francuskiego, p. t. „GRZEGORZ DYNDAŁA", Moliere'a. Przekład Boy'a-Żeleńskiego.

Za kilka dni otwarcie nowego sezonu współczesną komedią wybitnego pisarza czeskiego Drdy p. t. „IGRASZKI Z DIABŁEM" w reżyserii Leona Schillera.

TEATR POWSZECHNY ul. 11-go Listopada 21 — tel. 150-36

Codziennie do 7. 10. br. włącznie punktualnie o 19,15 „LISIE GNIAZDO" z Karolem Adwentowiczem.

UWAGA! W piątek 8. 10. br. premiera sztuki H. Heijermanns'a „NADZIEJA" w opracowaniu i reżyserii Karola Borowskiego.

TEATR „SYRENA" Traugutta 1

Dziś o godz. 19.30 „ PANI PREZESOWA"

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34

Dziś i codziennie **punktualnie** o godz. 19.15 sztuka C. de Peyert-Chapuis **„NIEBOSZCZYK Pan PIC"** w reżyserii Janusza Warneckiego.

Kasa czynna od 11-ej do 13-ej i od 15, tel. 123-02.

Teatr „OSA" (sala zimowa) Zachodnia 43 tel. 140-09

Nieodwołalnie ostatni tydzień, tylko do 10 października. Codziennie o godz. 19.30 „Rozkoszna Dziewczyna" z Zofią Jamry w roli tytułowej. Zniżki ważne.

Wkrótce premiera: komedia muzyczna p. t. „Pepina", w której wystąpią B. Halmirska, L. Wilczyńska, W. Brzeziński, M. Dąbrowski, Wł. Kwaskowski oraz gościnnie — Zofia Jamry (w roli tytułowej) i Janusz Ściwiarski.

Teatr Komedii Muzycznej „LUTNIA" Piotrkowska 243

Ostatnie dni! Wesołej operetki z muzyką J. Gilberta **„Cnotliwa Zuzanna"**. W roli **„ZUZANNY"** wystąpi **J. Kenda.** Chór — Balet — Orkiestra. Zniżki dla świata pracy — ważne.

Teatr Kukiełek RTPD Nawrot 27, tel. 160-07 **„PINOKIO"** codziennie prócz poniedziałków dla szkół. W niedzielę o godz. 12 widowisko otwarte.

Kino „WŁÓKNIARZ" Kino „TĘCZA"

Dziś PREMIERA!

Film produkcji czeskiej

»PRZECZUCIE«

W roli głównej: **NATASZA TAŃSKA**
Reżyseria: **OTAKAR VAVRA**

6230k

Kino BAŁTYK Kino

DZIŚ PREMIERA!

wesoła komedia produkcji czeskiej

„Ostatni Mohikanin"

W roli głównej: **JAROSLAV MARVAN**
Reżyseria: **VLADIMIR SLAVINSKY**

6229k

SPORT SPORT SPORT

Dzisiaj święto Milicji Obywatelskiej

Sportowcy obchodzić je będą w niedzielę na stadionie ŁKS-u

Dzisiaj Milicja Obywatelska obchodzi Święto 4-lecia istnienia. W związku z tym w Warszawie odbywać się będą centralne igrzyska sportowe MO w dniach 9 i 10 bm. Również i w m. Łodzi Święto MO nie minie bez echa, bo począwszy od dnia 8 bm. w szeregach MO obchodzone będzie Święto MO. Program Święta Sportowego MO przewiduje masę imprez, które odbędą się w niedzielę, dnia 10 bm. na stadionie ŁKS. W podanym dniu uwaga świata sportowego Łodzi zwrócona będzie na imprezy MO, ponieważ żadnych poważniejszych imprez sportowych w dniu 10 bm. w związku ze Świętem MO w Łodzi nie przewiduje się.

Święto MO jest zarazem Świętem ZS „Gwardia", które zostało powołane do życia w bieżącym roku i będzie mogło zadokumentować społeczeństwu swój dorobek sportowy osiągnięty w tak krótkim czasie. Punktem kulminacyjnym programu niedzielnego, będzie spotkanie piłkarskie ZZK Łódź — „Gwardia" repr. woj. łódzkiego; reprezentacja Gwardii opierać się będzie na szkielecie drużyny wieluńskiej, która to drużyna jest znakomicie zaawansowana i posiada poza sobą doskonałe wyniki sportowe, obecnie w częstochowskiej A klasie zajmuje 2 miejsce w tabeli.

Program Święta Sportowego ZS „Gwardia" przewiduje:

Godz. 11.00. Defilada drużyn sportowych ZS „Gwardia".

Godz. 12.00. Start do marszu na 10 km.

Godz 12.30. Finał piłkarski kół ZS „Gwardia" przy Komis. MO.

Godz. 14.00. Walki zapaśnicze.

Godz. 14.30. Finał siatkówki kół ZS „Gwardia" przy Komisariacie MO.

Godz. 14.45. Gimnastyka szwedzka.

Godz. 15.00. Zawody piłkarskie ZZK Łódź—„Gwardia".

Godz. 16.30. Wręczenie nagród i dyplomów pamiątkowych.

Na trasie marszu 10 km stanie do walki 42 drużyny, które będą reprezentowały 1—15 komisariatów MO. 15 drużyn (każdy komisariat 1 drużyna), Szkoły Oficerskie MO 12 drużyn, KBW 6 drużyn, WUPB 4 drużyny, ORMO 5 drużyn. Trasa marszu prowadzić będzie ze stadionu ŁKS ul. Karolewską do Parku Poniatowskiego omijając pomnik i groby żołnierzy Związku Radzieckiego, następnie ul. Żwirki do Piotrkowskiej, Piotrkowską do Placu Wolności, 11-go Listopada do Żeromskiego, Żeromskiego do Kopernika, następnie trasa poprowadzi wprost na stadion ŁKS, gdzie mieścić się będzie meta. Dla drużyny osiągającej najlepszy czas w marszu przeznaczony jest puchar przechodni ufundowany przez Prezydenta m. Łodzi, E Stawińskiego na zeszłoroczne mistrzostwa lekkoatletyczne MO.

W finale mistrzostw piłkarskich kół ZS „Gwardia" MO spotkają się w ostatecznej rozgrywce komis. MO Nr 3 i 9, które posiadają równą ilość punktów, zwycięzca powyższego spotkania zdobywa puchar przechodni ufundowany przez Komendę MO m. Łodzi, spotkanie wymienione odbywać się będzie na stadionie głównym ŁKS, natomiast na boisku treningowym w tym samym czasie toczyć się będzie walka o 3 miejsce w tabeli między komis. 6 i 7.

Po zawodach finałowych odbędą się walki zapaśnicze, w których wezmą udział zawodnicy „Gwardii" na czele z mistrzem Polski wagi ciężkiej, Śliczkowskim.

Następnie program przewiduje finał siatkówki o mistrzostwo kół ZS „Gwardia", gdzie spotkają się koła Nr 3 i 10 oraz 4 i 5. W tabeli gier finałowych prowadzi koło Nr 3, które jest zdecydowanym faworytem na mistrza i zdobycie pucharu przechodniego ufundowanego przez Komendę MO m. Łodzi.

W trakcie odbywania się gier siatkowych, na stadionie głównym odbędzie się gimnastyka wykonana przez funkc. MO. Ukoronowaniem całego programu będą zawody piłkarskie o godz. 15.00 między ZZK Łódź — Gwardia reprezentacja.

Podczas trwania zawodów przygrywać będzie orkiestra milicyjna, wstęp na igrzyska sportowe „Gwardii" dla ogółu społeczeństwa bezpłatny. Zawody odbędą się bez względu na pogodę. A więc w niedzielę, dnia 10 bm. w Święto MO cała Łódź sportowa spotyka się na stadionie ŁKS.

Spod siatki i kosza

Turniej Spółdzielców i Kolejarzy

W ciągu ub. soboty i niedzieli odbywały się spotkania w piłkę ręczną krajowych reprezentacji kolejarzy i spółdzielców. Pierwszego dnia odbyły się mecze w szczypiorniaku. W konkurencji żeńskiej wygrała drużyna Spółdzielców w stosunku 4:1 (1:1). Bramki dla zwycięzczyń strzeliła Pachlowa, zaś dla pokonanych Brzeźniakowska. W konkurencji męskiej również zwycięstwo uzyskali spółdzielcy. Końcowy wynik 8:6 (4:2) dla kolejarzy. Po trzy bramki strzelili: Sobczak dla zwycięzców oraz Birwald i Kurpień — dla pokonanych. W drugim dniu zawodów dalsze trzy zwycięstwa zdobyli spółdzielcy i jedno kolejarze. W siatkówce kobiecej spółdzielcy wygrali w stosunku: 2:1 (13:15, 15:10, 15:10), zaś w konkurencji męskiej 2:0 (15:9, 15:9). W konkurencji koszykówki kobiecej, zwyciężyły zawodniczki drużyny spółdzielczej 34:4 (12:2). W konkurencji męskiej kolejarze będąc lepszym zespołem wygrali: 58:47 (23:25). Dla pokonanych najwięcej punktów uzyskał Pawlak (1), dla zwycięzców Grzechowiak (15).

W sobotę w sali YMCA odbyły się zawody piłki ręcznej na odbudowę stolicy: w siatkówce żeńskiej Międzyszkolny klub sportowy wygrał z reprezentacją okręgu 2:0 (15:10, 15:13), zaś w konkurencji męskiej 2:1 (7:15, 15:13, 15:12). W koszykówce męskiej reprezentacja okręgu wygrała z MKS-em wysokocyfrowo: 67:28 (27:16). Najwięcej punktów dla zwycięzców uzyskał Dowgird (11).

Jeszcze jedna porażka

w wyścigu dwugodzinnym Czesi Vesely i Ciglar wbili Bekowi i Kapiakowi dwa okrążenia

Czy może być coś ciekawego co kręci się w kółko przez dwie godziny? Żeby nie wiem jak urozmaicony był 2 godzinny wyścig amerykański, to w końcu może on znużyć najbardziej nawet zapalonego miłośnika kolarstwa. Wczoraj sytuację pogarszało jeszcze to, że z doskonałą parą czeską Vesely — Ciglar, żadna z naszych par nie mogła nawiązać równorzędnej walki. Przyznamy się że z uczuciem ulgi przyjęliśmy ostatni sygnał na finisz.

Wczorajszy wyścig nie był ciekawy. Pomysł organizatorów połączenia w pary zawodników warszawskich z łódzkimi absolutnie nie spełnił oczekiwania, że w ten sposób uda się przynajmniej kilku naszym obsadom odegrać jakąś rolę w wyścigu. Vesely i Ciglar byli klasą dla siebie i wygrali wyścig w cuglach o 2 krążenia przed niezbyt szczęśliwie dobraną parą Bek — Kapiak i pozostałymi: Machek — Kocvara, Sałyga — Leśkiewicz, Napierała — Wrzesiński i Siemiński — Gabrych.

W ciągu 2 godzin zwycięzcy przejechali 81 km. 200 m., w ciągu pierwszej godziny—42 km; a więc jak widzimy tempo wyścigu utrzymywało się na ogół równe i było jeśli chodzi o szybkość prawie rekordowe dla naszego toru. Zasługa w tym oczywiście Veselego i Ciglara, którzy z niezwykłą lekkością potrafili je utrzymać do samego końca, odpowiednio zmieniając się raz co okrążenie, drugi raz co pół okrążenia.

Przewaga ich nad parą Bek — Kapiak wyraziła się w 2 nabitych okrążeniach. Winę tego ponosi oczywiście w dużej mierze Kapiak, który nie mógł utrzymać się na kółku Czechom. Bek początkowo odrabiał utracony przez swego partnera dystans, lecz w końcu „zarżnął się" i zrezygnował z nierównej walki.

W ciągu dwugodzinnego kręcenia się w kółko rozegrano 8 finiszy. Pierwszy z nich (rozgrywano je co 15 minut) wygrał Vesely (CSR) przed Sałygą Napierałą i Machkiem (CSR) drugi — Machek (CSR) przed Ciglarem (CSR), Sałygą i Gabrychem, trzeci — znów Machek (CSR) przed Bekiem, Sałygą i Ciglarem, czwarty — Bek przed Leśkiewiczem, Veselym (para Vesely — Ciglar zdublowała już Beka) i Machkiem, piąty — Bek przed Kocvarą (CSR), Ciglarem (CSR) i Wrzesińskim, szósty — Bek przed Machkiem (CSR), Sałygą i Ciglarem, który wraz z Veselym wbili pozostałym parom drugie okrążenie, siódmy — Bek przed Machkiem (CSR), Gabrychem i Napierałą i ostatni — Bek przed Napierałą, Sałygą i Gabrychem.

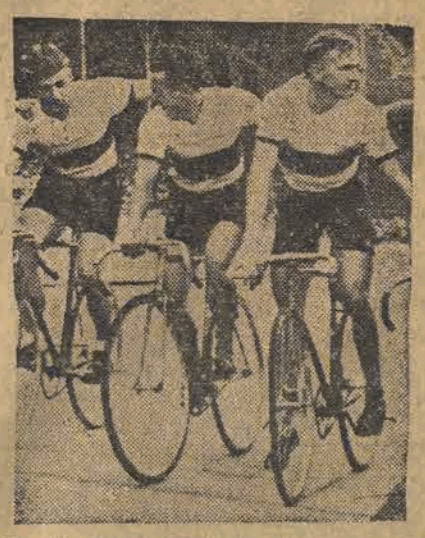

Od lewej strony: Machek, Kocvara i Ciglar.

W ogólnej punktacji pierwsze miejsce zajęła para czeska Vesely — Ciglar zdobywając 13 punktów (za finisze), drugie miejsce Bek — Kapiak 23 punktów, trzecie Machek —Kocvara (CSR 19 pkt. czwarte Sałyga — Leśkiewicz 14 pkt. piąte Napierała —Wrzesiński 7 pkt. i szóste Siemiński — Gabrych 4 pkt.

Najlepszym na torze był jasnowłosy mistrz szosowy CSR Vesely, drugi Ciglar, trzeci Bek.

Kr.

Uwaga Milicjanci!

W związku ze Świętem Z. S. „Gwardia" w dniu 10 bm. wszystkie drużyny sportowe Z. S. „Gwardia" biorące udział w marszach, piłce nożnej, piłce siatkowej itp. zobowiązane są stawić się na stadionie ŁKS o godz. 9.30, celem wzięcia udziału w defiladzie sportowej. Przybywające drużyny zgłoszą się do kierownika zawodów i instruktora sportowego M. O. Świętosławskiego.

* * *

W związku ze Świętem M. O. oraz „Gwardii" w dniu 10 bm. wszyscy członkowie sekcji motorowej Z. S „Gwardia" winni się stawić z motorami na stadionie ŁKS o godzinie 10.00, celem wzięcia udziału w defiladzie sportowej, oraz udzielenia pomocy technicznej na trasie marszu 10 klm.

Obecność członków obowiązkowa.

CYRK Nr 2 Łódź, Pl. Niepodległości **(Leonarda)**

OTWARCIE Piątek 8 października

Codziennie o godz. 19,30 — Soboty 2 przedstawienia o 15,30 i 19,30 — Niedziele i święta 3 przedstawienia 12,00, 15,30 i 19.30

NOWY PROGRAM

Atrakcji krajowych i zagranicznych

UWAGA: Na sobotnie popołudniówki o godz. 15,30 i niedzielne poranki o godz. 12,00 każda osoba dorosła może wprowadzić 1 dziecko do lat 10 bezpłatnie.

6216k

Kino POLONIA — WOLNOŚĆ

7.10 — 8.10 48 r.

Film produkcji radzieckiej

w naturalnych kolorach

»PIEŚŃ TAJGI«

W rolach głównych:
M. ŁADYNINA, W. DRUŻNIKOW
Reżyser: **IWAN PYRJEW**

Kino HEL — ADRIA

7.10 — 8.10 48 r.

Film produkcji radzieckiej

wg powieści

WALENTYNA KATAJEWA

»SYN PUŁKU«

W ROLI GŁÓWNEJ
9 letni JURA JANKIN
Reżyser: **W. PROMIN**